உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி உ௰.] துந்துபி-ஹு புரட்டாசி-மீ [பகுதி கக.
VOl. XX. September–October–1922. No. 11.

உள்ளுறை.

பாணினீயலகுதீபிகை:—	ஸ்ரீமத்-S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A., B.L.,	சஉக
ஒரு குறிப்பு:—	,, பண்டித-மயில்வாகனம்	சங0
விஞ்ஞானதீபம்:—	,, பண்டித-மயில்வாகனம்	சஙக
களப்ராநம் சங்ககாலமும்:-	,, K. G. சங்கரையர்	சசக
வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகளில் காணப்படும் பாண்ட்ய வம்சம்:—	,, K. G. சங்கரையர்	சசங
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின்21-ஆம் வருடக் கொண்டாட்டம்:—	உதவிப்பத்திராதிபர்	சசரு
ஷை ஷை மங்களவாழ்த்து:—		சருச
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகஸபைத் தீர்மானங்கள்:—		சசுஎ
கூடற்புராணம்:—	உதவிப்பத்திராதிபர்	49–56.

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4.] [தனிப்பிரதி அணு—8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி உ௰.] துந்துபி-ஹூ புரட்டாசி-மீ [பகுதி கக.
Vol. XX. September-October-1922. No. 11.

பாணினீய லகுதீபிகை.

[திருவனந்தபுரம் S. வையாபுரிப்பிள்ளையும் G. ஹரிஹர சாஸ்திரியும் எழுதிவருவது.]

(ங௧௬-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பாணினியாசிரியரைக்குறித்துச் சிறியதொருவரலாறு கூறப்பட்டு வருகின்றது. பூர்வத்தில் 'வர்ஷர்' என்றொரு ஆசாரியர் இருந்தார். அவர்பாற் கல்விபயின்றுகொண்டிருந்த அநேகசிஷ்யர்களுள், 'பாணினி' என்ற பெயருடைய ஒரு சிஷ்யர் இருந்தனர். இவர் பிறந்தவிடம் ஶாலாதுரம் என்னும் நகரமாகும். இவரது தாயார் தாக்ஷி யென்ற பெயருடையாள். இந்தச் சிஷ்யர் மிகவும் மந்தபுத்தி; ஆனால், கல்விமீது அளவுகடந்த ஆசையுடையவர். தமது ஆசிரியருக்கு எவ்வளவோ சுச்ரூஷைகள் செய்தும் அவற்றால் இவர் ஒருபயனும் எய்தவில்லை. கடைசியில் இவருடைய ஆசாரியபத்தினி யிவரை வெளியேபோய்விடும்படி கட்டளையிடநேர்ந்தது. பின்னர் வித்தியாவிருப்பத்தால் மனம் நலிவுற்று வருந்திய பாணினி ஹிமாலயத்திற்குச்சென்று அங்கே ஈஶ்வரனை நோக்கிக் கடுந்தவஞ்செய்தார். சந்திரசேகரப்பெருமானும் பாணினியின் தவத்திற்கு உவந்து எல்லாவித்தைகட்கும் ஆதாரமாகிய வியாகரணத்தை அவருக்கு உபதேசித்தருளினர். இங்ஙனம் வித்தைகளனைத்தையும் பெற்றுக்கொண்டபின்னர், பாணினி தம்முடன் ஒருசாலைமாணாக்கராகிய காத்தியாயனரோடு வாதம் நிகழ்த்தினர். அது தொடங்கி யேழுநாளாகியும் முடிவுபெறவில்லை. எட்டாவதுநாளன்று பாணினி வெற்றியெய்தினர். அப்பொழுது சம்புமூர்த்தி ஆகாயத்தில் தோன்றி 'இவரால்

(பாணினியால்) ஐந்திரவியாகரணத்திற்குப் புவியில் அழிவுண்டாயிற்று' எனக் கூறி அந்தர்த்தானமாயினர். அன்றுமுதல் பாணினீயத்திற்குப் பிரசாரமேற்பட்டதென்பர்.

இவ்வரலாறு எவ்வளவுகாலத்திற்குமுன்புதொட்டுள்ளது என்று திட்டமாய் நிச்சயிக்கப்படவில்லை. ஆனால், கி. பி. 12-ம் நூற்றாண்டில் ஸோமதேவபட்டரால் எழுதப்பட்ட கதாஸரித்ஸாகரத்திலும், அதற்கு முதனூலாகிய பிருஹத்கதாமஞ்சரியிலும் அது காணப்படுகிறது. மேலும் கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்தியாவிற்குவந்த ஹ்யூன்த்ஸங் என்ற சீனயாத்திரிகரும் மேற்கூறியதுபோன்றதொரு கதையை யெடுத்துச்சொல்லுகின்றனர். ஆகவே கி. பி. ஏழாம்நூற்றாண்டின்தொடக்கத்திலிருந்தேனும் மேற்கூறியவரலாறு வழங்கிவருகிறதென்பது நாம் இங்கு அறிதற்குரியது.

பாணினியாசிரியர்பக்கல் நம்மவர்களுக்குள்ள நன்குமதிப்பினையும் பக்தியினையும் மட்டுமே இக்கதை தெரிப்பதாக நாம் கொள்ளுதல்வேண்டும். அவர் மந்தபுத்தியாயிருந்தாரெனக்கூறுதல் தவறென்பதற்கு அவரியற்றியருளிய பேரிலக்கணமே போதியசான்றாகும். உலகத்தில் அறிவாலும் கல்வியாலும் அழியாப்புகழ்நிறுத்திய பெரியோர்கள் அவர்களது இளமைப் பிராயத்தில் மூடர்களாயும் மந்தர்களாயும் இருந்தார்களெனச் சொல்லுதல் பெருவழக்காக இருந்திருக்கிறது. உதாரணமாகக் காளிதாஸமகாகவியின்வரலாற்றினைக் காண்க. இதுபோன்ற கூற்றுக்களெல்லாம் கதையழகிற்குவேண்டும் கற்பனைகளேயாம். ஆனால் இக்கதையில் இரண்டொன்றேனும் உண்மையில்லாமற்போகவில்லை. பாணினி தம் காலத்துள்ள வடமொழி இலக்கிய விலக்கணங்களிற் பரிபூர்ண பாண்டித்யம் உடையராயிருந்தாரென்பது யாவராலும் மறுக்கற்பாலதன்று. ஆனால் அவரது பாஷாபரிஜ்ஞானமொன்றே இங்கு எடுத்துக்கூறும் இயைபுடையது.

பாணினியார்காலத்தும், தற்காலத்தோடொப்ப, ஸம்ஸ்கிருதமொழி இரண்டு பெரும்பிரிவாகக்கிடந்தது. இந்துசமயங்களனைத்திற்கும் ஆதாரமாயிருக்கிற வேதத்தைப்பற்றி யறியாதார் நமதுநாட்டில் யாருமிரார் என்பது திண்ணம். அவ்வேதம் வடமொழியாலியன்றுள்ளது. எனினும் வடமொழியிலுள்ள காவ்ய நாடக அலங்காரங்களில் நன்கு பயின்ற விற்பந்நர்கள்தாமும் வேதத்தின் பொருளுணர்தற்கண் பெரிதும்

இடர்ப்பட்டு மயங்குவர். வேதம் என்று குறிப்பிட்டது மந்த்ர ப்ராஹ்மணங்களை யென்று கொள்க. இவ்விடர்ப்பாடு இருத்தற்குக் காரணம் யாதெனின் வேதத்தில்வழங்கும் ஶப்தங்களும் காவ்யாதிகளில் வழங்கும் ஶப்தங்களும் தம்முட் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. மந்த்ரங்களிலுள்ள சில ஶப்தங்களில் அவை வேறுபாஷைக்குரியனவோ என்று நினைக்கும்படி அத்துணை வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. இது வடமொழியிற் காலக்கிரமத்தில் ஏற்பட்ட உபசய—அபசயங்கள் காரணமாக வந்ததாகும். வேதத்தில் மட்டும் பயின்றுவரும் ஶப்தங்களை வைதிக ஶப்தங்கள் என்றும், மற்றை இதிஹாஸம் காவியமுதலிய வடமொழி நூல்களனைத்திலும் பயின்றுவரும் ஶப்தங்களை லௌகிகஶப்தங்கள் என்றும் வடமொழியாளர் கூறுவர். பாணினியாசிரியர் 'வைதிகவழக்கு' 'லௌகிகவழக்கு' என்ற இருவகை வழக்குகளையும் நன்குணர்ந்தவராவர். ஆனால் வைதிகம் என்றதனை 'சந்தஸ்' என்றும், லௌகிகம் என்றதனை 'பாஷை' என்றும் இவர் தமது வியாகரணத்தில் வழங்குவர். உதாரணமாக வேதத்திற்குரிய சொல்லிலக்கண வேறுபாட்டையுணர்த்தும் ஓரிடத்தில் 'சந்தஸிபுநர்வஸ்வோரேகவசநம்' (I. ii. 69) என்று பாணினி சூத்திரஞ் செய்திருக்கின்றார்.

தமிழிலும் இதுபோன்றதொரு வழக்குவேறுபாடு வியவகரிக்கப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பிய நூற்சிறப்புப்பாயிரத்திலே 'தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து—வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்' என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பாணினியாசிரியர் 'சந்தஸ்' என்று வழங்கியதனோடொப்பத் தமிழிலும் 'செய்யுள்' எனப்பட்டது. பிரயோகவிவேகவுரையிலே "வழக்காவது உலகவழக்கும் செய்யுள்வழக்கு மென இருவகைப்படும். அவற்றை வடநூலார் 'லௌகிகப்பிரக்கிரியை' 'வைதிகப்பிரக்கிரியை' என்பர்" என்று சுப்பிரமணியதீக்ஷிதரும் உரைத்துச்சென்றார். தொல்காப்பியர் இவ்வழக்கு—வேறுபாட்டினைச் சுமார் 33 சூத்திரங்களால் உணர்த்துகின்றார். பவணந்திமுனிவரோவெனில், தொல்காப்பியர் காட்டியவற்றுட் பெரும்பாலனவற்றை நீக்கி, விஷயத்தை மிகவுஞ்சுருக்கி 5 சூத்திரங்களாற் கூறிமுடிக்கின்றார். இங்ஙனம் சுருக்கிமுடிப்பதனால் இவ்வேறுபாடு தமிழிலக்கணவுணர்ச்சிக்கு அத்துணை ஆவசியகமில்லை யென்பது நன்னூலார்க்குக் கருத்தெனின், அது பொருந்தமுடையதே யாகும்.

மேற்கூறியவாறு வைதிக லௌகிக பேதத்தால் இருவகைப்பட்டதாய வடமொழியின் இலக்கணமனைத்தையும் பாணினியாசிரியர் நன்குணர்ந்து அம்மொழிக்கு எல்லாவகையானுஞ் சிறந்த வியாகரணமொன்று செய்தருளினர். இவ்வியாகரணத்திற் சுமார் நாலாயிரஞ் சூத்திரங்கள் உள்ளன. நூல்முழுவதும் எட்டு அத்தியாயங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக்காரணத்தால் 'அஷ்டாத்தியாயி' என நூற்பெயர் வழங்குகின்றது. அத்தியாயங்களுள் ஒவ்வொன்றும் நந்நான்கு பாதங்களால் நடைபெறுகின்றது. பேரிலக்கணமாகிய இந்நூலுக்கு ஐந்து அங்கங்கள் உள்ளன. அவை: (1) அக்ஷரஸமாம்நாயம் (2) ஶிக்ஷை (3) கணபாடம் (4) தாதுபாடம் (5) லிங்காநுஶாஸநம் என்பனவாம். இந்த அங்கங்கள் போதமுறையில் இன்ன இயல்பின என்றறிந்து கொள்ளுதல் நலமாகும்.

(1) அக்ஷரஸமாம்நாயம்:— இது வடமொழிக்குரிய எழுத்துக்களை உணர்த்துவது. ஸமாம்நாயம்=தொகுதி.

(2) ஶிக்ஷை:— இது எழுத்துக்களின் உச்சாரணமுறையையுணர்த்தும் இயல். தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தின்கண் உள்ள 'பிறப்பியல்' இந்த அங்கத்தோடு பலபடியானும் ஒத்துநோக்குதற்குரியது.

(3) கணபாடம்:— அஷ்டாத்தியாயியில் இன்னசொல் தொடக்கத்தன இன்னவாறுகும் என்று பலவிடங்களிலும் விதிக்கப்பட்டன. உதாரணமாக, 'திகாதிப்யோ யத்' (iv iii 54) என்ற சூத்திரத்தையெடுத்துக்கொள்க. இதன் பொருள்: 'உளதாவது' 'தோன்றுவது' என்ற பொருளோடு தத்திதப்பெயர் பெறவேண்டியக்கால், 'திக்கு' ஆதிய சொற்களுக்கு 'ய' என்ற விகுதி வரும் என்பதாம். திஶ்யம், கண்யம், பக்ஷ்யம் முதலிய தத்திதப்பெயர்களைக் காண்க. இவ்வாறு சூத்திரஞ்செய்தவாவில் 'திகாதி' என்பதன்கண் அடங்கியசொற்களிவையெல்லாமென்று உணர்த்தும் கடப்பாடு ஆசிரியர்க்கு ஏற்பட்டது. அதனால் அச்சொற்களையெல்லாம் ஒருகணமாக ஆசிரியர் தொகுத்துவைத்தனர். இங்ஙனமே நூலின்கண் குறிக்கப்பட்டுள்ள கணங்களுள் ஒவ்வொன்றினும் அடங்கியசொற்களிவையென்று தெரிவிக்கும்பாடம் 'கணபாடம்' என்று பெயர் பெறும். 'உயிரீற்றன' 'மெய்யீற்றன' 'பண்புணர்த்துவன' 'பல

வெழுத்தின' என் றின்ன பொதுத்தன்மை யொன்றினுல்'முற்றும் அடக்கிக்கூறமுடியாத சொற்கள் பல ஒரே இலக்கணவிதிக்கு உட்பட்டு நிற்கும் போது அவற்றை யொருசேரத் தொகுத்துக் கணங்களாய்ப் படித்துவிடுதலே தக்கதாகின்றது. ஒரு கணத்தில் எந்தமொழி முதலாவதாகப் படிக்கப்படுகின்றதோ அந்த மொழியால் அந்தக்கணம் பெயர்பெறுவதாகும். உதாரணமாக: ஸர்வ, விஶ்வ, உப, உபய என்று வருங் கணம் ஸர்வாதிகணமென வழங்கப்படுகின்றது.

(4) தாதுபாடம்:—இது வடமொழியிலுள்ள வினைப்பகுதிகளனைத்தையும் இத்துணையென்றறுதியிட்டு அவற்றை இலக்கணநெறியாற் பத்து வகையாக வகுத்துணர்த்துவது. வினைப்பகுதிகள் ஊடு, ஊய, ஷ்வய-டு, சுஷ என வருவனவாகும். இப்பொழுதுள்ள தாதுபாடத்தில் ஊடுவஸத்தாயாம்-ஊய வ்யஜன எனத் தாதுவும் அதனையடுத்து அதன் பொருளும் காணப்படுகின்றது. பொருளுணர்த்தும் சொற்கள் பிற்காலத்தவரொருவரால் சேர்க்கப்பட்டன என்பர்; பாணினியாசிரியர் கூறியனவல்ல.

தாதுபாடத்தை யொத்த இலக்கணப்பகுதி தமிழ்மொழிக்கு இதுவரை யேற்படவில்லை. இங்ஙன மொன்று வேண்டுமெனத் தொல்காப்பியர் உணர்ந்திருந்தாரென்று கொள்ளுதற்குங்கூடச் சான்றில்லை. நன்னூலார் இதன் ஆவசியகத்தை யுணர்ந்திருக்கின்றுரென அனுமானித்தற்கு இடமுண்டு. காலஞ்சென்ற வித்வான் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களும், குருமலை ஸ்ரீ சுந்தரம்பிள்ளையவர்களும் இவ்வழியிற் சிறிது உழைத்திருக்கின்றுர்கள். ஆனுல், தமிழ்மொழியிலுள்ள வினைப்பகுதிகளையெல்லாம் முறைப்படுத்து வகுத்துக்கூறும் நூல் இனித்தான் வெளிவரவேண்டுவதாயிருக்கிறது.

(5) லிங்காநுஶாஸநம்:— இது வடமொழியிலுள்ள பெயர்ச்சொற்களையெடுத்து இன்ன சொல்லுக்கு இன்ன லிங்கம் (ஆண், பெண், அலி) என்று வியவஸ்தைசெய்து விதித்துக்கூறுவது. தமிழ்மொழியில் லிங்கம் பொருளின்தன்மைபற்றி யேற்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக 'நம்பி வந்தான்' 'நங்கைவந்தாள்' என்ற இடங்களில் 'நம்பி' 'நங்கை' என்ற சொற்கள் எப்பொருள்களை யுணர்த்துகின்றனவோ அப்பொருள்களின் தன்மை முறையே ஆண்பாலும் (புல்லிங்கம்) பெண்பாலு (ஸ்த்ரீலிங்கம்)

மாயிருத்தல்பற்றி, அச்சொற்களும் முறையே ஆண்பாற்சொல்லும் பெண்பாற்சொல்லும் ஆயின. வடமொழியில் இங்ஙனம் வருதலில்லை; சொல்பற்றியே லிங்கவிபவஸ்தை யேற்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக 'மனைவி' யென்று பொருள்படும் தாராஃ என்ற சொல் புல்லிங்கமும் பஹுவசநமும் (பன்மை) ஆகும். பொருட்டன்மையால், இது ஸ்த்ரீலிங்கமும் ஏகவசநமும் (ஒருமை) ஆமென்பது கூறவேண்டா. இங்ஙனமாதலின் வடமொழியிற் சொல்லையுணரும்போதே அதன் லிங்கத்தையும் அறிந்துகொள்ளுதல் ஆவசியகமாகின்றது. லிங்காநுஶாஸநம் இக் காரணத்தாலேயே கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஐந்து அங்கங்களில் 'அக்ஷரஸமாம்நாயம்' மஹேஶ்வரரால் அருளிச்செய்யப்பட்டதென்பர். மற்றைய நான்கும் பாணினிமுனிவர் தாமே இயற்றியனவென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

அங்கங்களுள் 'கணபாடம்' 'தாதுபாடம்' என்றுவரும் பெயர்களுக் கேற்ப அஷ்டாத்தியாயியைச் 'சூத்திரபாடம்' என விசேஷித்து வழங்குதலு முண்டு. இதற்குக்காரணம் நூல்முழுவதும் சூத்திரயாப்பினுல் ஆக்கப்பட்டிருப்பதுவேயாம். ஆனால், 'சூத்திரம்' என்று கூறியமாத்திரத்தில் பாணினிசூத்திரம் தொல்காப்பியம் நன்னூல் முதலியவற்றில் வருவனபோன்று இருக்குமென நினைத்தல் தவறு. தமிழாசிரியர்கள் சூத்திரத்தின் லக்ஷணத்தை நன்குணர்ந்தவர்களேயாவர். தொல்காப்பியர்,

'............................சூத்திரந் தானே
ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருள்நனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே'

எனச் செய்யுளியலினும்,

'மேற்கிளந் தெடுத்த யாப்பினுட் பொருளொடு
சில்வகை யெழுத்திற் செய்யுட் டாகிச்
சொல்லுங் காலை யுரையகத் தடக்கி
நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகித்
துளக்க லாகாத் துணைமை யெய்தி
அளக்க லாகா வரும்பொருட் டாகிப்
பல்வகை யானும் பயன்தெரி புடையது
சூத்திரத் தியல்பென யாத்தனர் புலவர்'

என மரபியலினும் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். பவணந்திமுனிவர் மேலே யிரண்டுசூத்திரங்களினும் காணப்படுங் கருத்துக்களையெல்லாம் உள்ளடக்கி மிகச்சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் அழகாகவும் சூத்திரத்தியல்பினை யுணர்த்தியிருக்கின்றார்:

'சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ னடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்' என்பது நன்னூல்.

இங்ஙனமாகத் தமிழாசிரியரிருவர்கருதிய சூத்திர லக்ஷணமும் வடமொழியாளர் தந்துள்ள லக்ஷணமும் தம்முள் முக்கியாம்சங்களில் வேறுபடுவனவல்ல. 'சூத்திரம்' என்ற கருத்தும் சொல்லும் வடமொழியினின்று தமிழிற் பெறப்பட்டனவேயாம். ஆண்டு,

'அல்பாக்ஷரம் அஸந்திக்தம் ஸாரவத் விஶ்வதோமுகம்
அஸ்தோப்யம் அநவத்யம்ச ஸூத்ரம் ஸூத்ரவிதோ விது:'

என லக்ஷணங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இருமொழியினுங் கைக்கொண்ட சூத்திரவியல்பு ஒன்றேயாயினும் வடநூலாசிரியர்கள் சொற்சுருங்க யாத்திருப்பதுபோன்று தமிழாசிரியர்களும் செய்தமைத்திருக்கின்றார்களெனக் கூறமுடியவில்லை. தொல்காப்பியர் பெரும்பாலும் விரிவாகவே சூத்திரஞ்செய்வர். இதற்குக் காரணம், சூத்திரம் சம்பந்தமான அளவில், அடிப்பட்ட இலக்கியவழக்குத் தமிழில் இல்லாமையேயாமெனத் தோன்றுகிறது. ஆனால், தொல்காப்பியம் இப்பொழுது அமைந்திருக்கும் முறையே ஏற்றதாகுமெனக் கூறவேண்டும். மிகச்சுருங்கின சூத்திரங்களால் அவர் கூறாதுபோயினரென்று நாம் தற்காலத்தில் வருந்துதற்கில்லை.

வடமொழியாசிரியர்களுள்ளும், பாணினிமுனிவர்போன்று, சில்வகை யெழுத்திற் சூத்திரஞ்செய்தோர் மிக அருகியே காணப்படுகின்றனர். 'அரைமாத்திரையேனும் சுருங்கவுரைப்பதில் லாபம் பெறுதல் கூடுமாயின், அதனைப் பாணினீயர்கள் புத்திரப்பேறு லபித்ததுபோற் போற்றிப்பாராட்டுவர்' (அர்த்தமாத்ரா லாகவேந புத்ரோத்ஸவம் மந்யந்தே பாணினீயா:) என்று வழங்கும் முதுமொழி சொற்சுருக்கவிஷயத்திற் பாணினியாசிரியர் எத்துணைச்சிரமம் எடுத்திருக்கவேண்டுமென்பதை பொருவாறு உணர்த்திநிற்கிறது. அநேக எழுத்துக்களை பொருங்

குணர்த்த வேண்டியவிடத்து 'ப்ரத்யாஹாரம்' என்றவழியைப் பாணினி கையாளுவர். 'ப்ரத்யாஹாரம்' இன்னதென்பது பின்னர் விளங்கும். உதாரணமாக 'ஜல்' என்பதனால் அநுநாஸிகாந்தஸ்தங்கள் (மெல்லின இடையினங்கள்) ஒழிந்த மெய்யெழுத்துக்களை யுணர்த்துவர்; 'ஸுப்' என்பதனால் வடமொழிவேற்றுமையுருபுகளனைத்தையும்ஒருங்குணர்த்துவர்; 'திங்' என்பதனால் வடமொழிவினைக்குரிய விகுதிகளனைத்தையும் உணர்த்துவர். இங்ஙனம் வரும் பிரத்தியாகாரங்கள் பல. மேலும் 'ஸம்ஜ்ஞை' பலவற்றைப் படைத்துக்கொண்டு அவற்றைப் பாணினியாசிரியர் தமது சூத்திரங்களிலமைத்துச் சொற்சுருக்கம் பேணுகின்றனர். உதாரணமாக டி என்ற குறியீட்டினால் உயிரீற்றுச்சொற்களில் இறுதியுயிரெழுத்தினையும் மெய்யீற்றுச் சொற்களில் இறுதிமெய்யெழுத்தோடு அதற்குமுன்புள்ள உயிரெழுத்தினையும் உணர்த்துகின்றனர். ஸம்ஜ்ஞைகளையன்றி, பரிபாஷைகள் பல அமைத்துக்கொண்டு அவற்றாற் சொற்சுருக்கும்படி செய்திருக்கின்றனர். உதாரணமாக ஆத்யந்தௌ டகிதௌ (I. i. 46) என்ற சூத்திரத்தால் ஆகமத்திற்கு டகார அநுபந்தமிருப்பின் முதலிலும் அதற்கு, ககார அநுபந்தமிருப்பின் இறுதியிலும் அவ்வாகமத்தைச் சேர்த்துக்கொள்க என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ராம' என்ற ஶப்தத்திற்கு ஆறாம்வேற்றுமைப் பன்மையுருபு 'ஆம்' என்பது; இதற்கு நகார ஆகமம் வருமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது; இவ் வாகமம் வருமென விதித்த இடத்தில் 'நுட்' என அது குறிக்கப்பட்டது; டகார அநுபந்தம் இங்கேயிருப்பதனால், 'ஆம்' என்ற வுருபின் முன்பாக நகாரம் தோன்றி 'நாம்' என்றாகிப் பின் 'ராம' என்ற அங்கத்தின் ஈற்றகரம் நீண்டு, 'ராமாணாம்' என வுருபொடு புணர்ந்து முடிகின்றது. இவ்வாறு அநுபந்த எழுத்துக்களாலே வியாகரண காரியங்களையும் அவை செய்யப்படவேண்டும் இடமுதலாயினவற்றையும் உணர்த்திவிடுதலினாலே பாணினிய சூத்திரங்கள் சாலவும் சொற்சுருக்கம் எய்தியுள்ளன.

இதுவரை விவரித்த சூத்திரபாடத்தாலும் கணபாடம் தாதுபாட முதலிய அங்கங்களாலும் பாணினியாசிரியரியற்றிய வியாகரணமானது எவ்வகையானுஞ் சிறப்புமிக்கநூலென்றே கொள்ளற்பாலது. உலகமெல்லாம் ஒருங்குபுகழும் முதல்தரமான பெருநூல். மக்களாய்ப் பிறந்தாருள், பாணினியார்போன்ற அத்துணை யறிவாற்றல் படைத்தவரென

மிகச் சிலரையே சுட்டிக் கூறுதல் கூடும். பாஷாதத்துவங்களனைத்தையும் ஒருங்குணரும் அகன்ற பேரறிவும், அவற்றை முறைப்படுத்து வகுத்து நுணுகிஆராயும் மதிநுட்பமும், ஆராய்ந்தவற்றை யொருநிலையிற்கொணர்ந்து யாண்டுந்தவறாத இலக்கணவிதிகள் அமைக்கும்பேராற்றலும் ஒருவராலும் அளவிடுந் தரத்த வல்ல. பலபடக்கூறியென்? ஒருவரது அறிவுவன்மையை மதிப்பதற்கு அவரியற்றிய நூலினை யளவுகருவியாகக்கொள்ளல் தகுமெனின், பாணினியாசிரியரது வியாகரணமும் அவரை என்றும் அதிசயிக்கத்தக்க புத்திசக்திவாய்ந்த ஒரு மஹா புருஷரேயென நிலைநாட்டுமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

எனினும், இரண்டு வகையால் பாணினீயமும் குறைபாடுடையதாயிருத்தல்வேண்டுமென்று கருதுதல் தவறாகாது. முதலாவதாக 'முற்றுமுணர்ந்தவரில்லை' யென்னும் உண்மை யோரிடத்தும் பொய்த்து விடுவதில்லை. எவ்வளவு பெரியோராயினும்—எத்துணை யறிவாற்றல் படைத்தவரேயாயினும்—மக்களினத்துட்பிறந்த அவ்வொருகாரணத்தாலேயே, அவரது அறிவிற் சிறிதேனும் குறைபாடிருத்தல்வேண்டுமென்று நாம் ஊகித்தற்கு இடமுண்டு. ஏனெனின், மக்கள் இயற்கையிலேயே அளவுபட்ட அறிவுடையவர். இக்கருத்தையே ஸ்ரீ சுவாமிநாததேசிகர் வேறொருமுறைபற்றி 'இம்முறை யெல்லாம் எவர்பகுத் தறியினும்—அவத்தை வசத்தால் அலைகுவர் திடனே—அதிமதி நுட்பமோ டதிகலை கற்பினும்—விதியது வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்பார்' என்று கூறினர். ஆகவே பாணினியாரது நுண்ணிய ஆராய்ச்சிக்கும் அகப்படாது புறத்தேமறைந்துகிடந்த சப்த சாஸ்திர தத்துவங்கள் சில சில இருந்தன என்று கொள்ளுவதில் அவ்வாசார்யசிரேஷ்டருக்கு யாதோரிழுக்கும் இல்லை. இரண்டாவதாக, இயற்கையுலகிலுள்ள ஜீவராசிகளோடொப்ப மக்கள் வழங்கும் பாஷைகளுக்கும் தோற்றம் வளர்ச்சி அழிவு என்பன வுண்டென்பதும் நாம் எப்பொழுதும் மனக்கொளவேண்டுவதோருண்மையாம். இவ்வுண்மையை அடிக்கடி மறந்துவிடுகிறோம். தொல்காப்பியரது நூலோடு மாறுபட்டு இக்காலத்து ஏதேனும் ஓரிலக்கிய வழக்குக் காணப்படுமாயின், அதனைப் பிழையென்றுதள்ளுவார் இன்றும் உளர். பாஷைகளின் இயல்பை பொருசிறிது ஞாபகத்தில் வைப்போமாயின், இவ்வாறுசெய்யத்துணியோம். 'கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே' எனத் தொல்காப்பியனார்தாமும் மேலேசுட்டிய வுண்மையை

அறிவுறுத்தியிருக்கின்றார். பவணந்தியும் 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்—வழுவல கால வகையி னானே' என்று கூறியுள்ளார். ஆகவே, வடமொழியினும், பாணினியார்காலத்திற்குப்பிற்பட்டு, சில வழக்காறுகள் தோன்றியிருத்தல்வேண்டும்; சில அழிந்துபோயிருத்தலும் வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்பட்ட உபசய—அபசயங்களுக்குப் பாணினீயத்தில் இலக்கணங் காணுதல் சிறிதும் ஏலாதென்பது கூறவேண்டா.

மேற்கூறிய இருவகையானும் பிறந்த குறைபாடுகளைக் காத்தியாயனர் என்றொரு மஹான் தோன்றிச் சில விவரணசூத்திரங்கள் இயற்றிச் சேர்த்துத் தம் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டியவரை பாணினீயத்தைச் செப்பஞ் செய்தனர். வரருசி என்பதும் இவர்க் கொருபெயர். இவரது விவரண சூத்திரங்கள் 'வார்த்திகம்' என்னும் பெயரான் வழங்கும். கூறியன, கூறாதுவிடுத்தன, குன்றக்கூறியன: இவற்றை நிரப்பிப் பொருளை வியக்தமாக்குவது வார்த்திகமெனப்படும். உக்தாநுக்ததுருக்தார்த்த வ்யக்தி காரிதுவார்த்திகம்' என்பது லக்ஷணம். வார்த்திகஞ்செய்தமையாற் காத்தியாயனரை வார்த்திககாரர் என்றும் கூறுவர். (தொடரும்)

ஒரு குறிப்பு:-

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபரவர்கள் சமுகத்துக்கு வருவது.

ஐயா!

இதன்பின்சேர்த்திருக்கும் "விஞ்ஞானதீப" நூன்முகத்தில் யான் எழுதியிருக்கிற பொருண்முடிபுகளுள் ஒருசில ஆவணிமீ 'செந்தமிழி'ல் "தமிழ்மொழிக்கு வடமொழி செவிலித்தாயாகுமா?" என்னும் வியாசத்திலுங் காணப்படுதலானும், இனிப் பொருட்பாகுபாட்டினைப்பற்றி யானுரைத்த முடிபுகள்சில அவ்வியாசத்தைபெழுதியவர் கொண்டமுடிபுகளோடு முரணுற்றுநிற்பதனானும் எனதுஉரை குறித்தவியாசத்தோடு உடம்படல்கருதியோ மாறுகோளல் கருதியோ எழுந்ததென்று எண்ணுதற் கிடமுண்டு. ஆவணிமீ 'செந்தமிழ்' வெளியாதற்குமுன்னமே எனது வியாசம் தங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதென்னும் உண்மை வெளிவரின் அவ்வித ஐயப்பாடு நிகழாது. ஆதலினால் அவ்வுண்மையையுணர்க்கும் இக் குறிப்பினை எனது வியாசமுடிவில் வெளியிடும்படி. வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமடம்
திருமயிலை.

பண்டித-மயில்வாகனன்.

விஞ்ஞானதீபம்.

(The light of science.)

நான்முகம்.

1. செஞ்ஞாயிறும், வெண்டிங்களும், மண்ணும், வானும் உருப்படாத ஆதிக்காலத்து நான்முகக்கடவுளுக்கு உறுதுணையாயிருந்து வான்முதற் பூதங்களைத் தோற்றுவித்த மறைநூன்முதல்வியை, நந்தாவொளிபரப்புஞ் சிந்தாவிளக்கினை அன்புமலர்சூட்டி, உள்ளத்திருத்தி, ஐம்பெரும் பூதமும் அவற்றின்பகுதியாகிய இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையும், பிறவும் எனப் படர்ந்துபட்ட பொருட்பகுதிகளுள் ஒருசிலவற்றை ஆராயப் புகுந்தனம்.

2. இவ்வாராய்ச்சி பொருளிலக்கண மரபியலின்பாற்படும். நமது முன்னோர் இலக்கணநூலினுள்ளே தொகுத்துக்கூறிய பொருட்பகுதிகளுட் பல பிறமொழியாளர்களால் மிகவும் விரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாகத் தொல்காப்பியமாகிய தொல்லிலக்கணத்தில் எழுத்துக்களின் பிறப்பு (Phonetics) மொழியாக்கம் (Philology) சொல்லிலக்கணம் (Grammar) சொற்றொடர்மரபு, உவமவியல் (Rhetoric), செய்யுளிலக்கணம் (Prosody), "பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளும்" என்னுமாற்றானும் பிறவாற்றானும் நாடகவழக்கு (Dramaturgy), மாத்திரை, தொடைவகை, வண்ணம் இவை கூறுமாற்றான் இசைமரபு (Music), அரசியல்முறை (Politics and civics), போர்புரி மரபு (Military science), ஒழுக்கநிலை (Ethics), நால்வகைவருணத்தார்க்கும் தாபதர் முதலியோருக்கும் உரிய அறநெறி (Law), திணைநிலைப் பகுப்பு (Physiography), மெய்ப்பாடு (Psychology of the emotions), வழுவமைதி, உத்திவகை (Logic and literary criticism), ஐம்பூதத்தியற்கை (Physical science), விலங்கு, மரம் இவற்றின் பகுப்பு (Zoology and botany), வனப்பின்வகை (Aesthetics), "பொய்யும் வழுவும்" என்னுஞ் சூத்திரம் போன்றனவற்றால் மக்கட் கூட்டநிகழ்ச்சி (Sociology), இனையோரன்ன பலபொருட்பகுதிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் மேலே இருதலைப்பிறையினுட் குறித்

திருக்கிற பொருட்பகுதிகளைப் பின்னும் வகுத்து விரிவாக இயற்றிய நூல்கள் எத்தனையோபல மேனாட்டுமொழிகளில் இருக்கின்றன. நாம் ஆராய எடுத்துக்கொண்ட பொருட்பகுதி "நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்துங்-கலந்த மயக்க முலகம்" எனத் தொல்காப்பியனார் கூறுமாற்றான் உணர்வது. இதனையே பிற்றைநாளில், தெய்வப்புலவரும் "சுவை யொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு" என வற்புறுத்தினர். தலைச்சங்கத்து நூலாகிய பூதபுராணத்தின் பெயரைநோக்குங்கால் அது ஐம்பூதத்தினியற்கையைப் பெருக ஆராய்ந்தநூலென்று கருத இடமுண்டு; நமது தவக்குறைவினால் அது அழிந்துபோயிற்று. கழிந்ததற்கிரங்காமல் முன்னேற்றமடைய முயல்வதே தகுதியென்ப தொருதலை.

3. சொற்றொடர் கருவியாகியபொருள் உலகத்தோற்றமாயும் அதற்கப்பாலாயும் நிகழ்வுறுதலின் பொருளிலக்கணத்தின் எல்லையுட்படாத அறிவுநூல் பிறிதில்லையென்பது தெற்றெனப்புலப்படுகின்றது. 'ஆலின் கீழிருந்து இறைவன் நால்வர்முனிவருக்குப் பொருணுங்கினையுந் தமிழ்மொழியானுரைத்தனன்; அவ்வுரையே மறைமொழி; அதனை இந் நாளில் இழந்தனம்' என இரங்குவார் அவ்விறைவன்றானேயருளிய அருமறைமொழியாகிய அன்பினைந்திணையையும் அவனது அருள்பெற்ற முற்றுணர்வினாகிய தொல்காப்பியமுனிவருரைத்த பொருளிலக்கணத்தினையும் உற்றுநோக்குவாராயின், துன்புறல் ஒழிவர். காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஆராய்வார்க்கு வடநான்மறைமொழியும் தமிழ்நூலில் மேலே காட்டிய முழுமுதன்மைபடைத்த நூல்களிரண்டும் ஒத்தகருத்தினவாயிருத்தல் நன்கு புலப்படும். அன்பினைந்திணை அறுபதுசூத்திரங்களும் தொல்காப்பியத்தின் ஓராயிரத்து அறுநூற்றுப்பத்துச்சூத்திரங்களும் ஆகிய ஆயிரத்தறுநூற்றெழுபதுசூத்திரங்களில் உலகவறிவு அறிவனை யறியுமறிவு ஆகிய அனைத்தும் திட்பநுட்பமாக உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைபமாண்பு பிறமொழிநூல்களுக் கில்லையென்பர். வடமொழி தென்மொழி யிரண்டினும் முதன்மைபடைத்துநிற்கும் நூல்களின் ஒப்புமையை நோக்குங்கால் வடநான்மறைமொழி தனக் கொருவரொப்பில்லாத்தலைவனது புறத்தோற்றத்தை இருசுடர், இயமானன், வான், நீர், தீ, வளி, மண் என வகுத்துக் கூறுவதும், அவன் வெளிப்படும் ஆற்றலைநோக்கி விண்ணவர்வேந்து, விரிகடற்கிறை, காவற்கடவுள்,

குமாரநாயகனெனத் துதிப்பதும், உண்ணோக்கியாராய்ந்து யாதொரு பற்றுக்கோடுமில்லாத கந்தழியெனக் கண்டதும் பிறவும் தமிழ்நூற் பொருளிலக்கணமரபுக்கு மாறுபடாதிருப்பது புலப்படும். புலப்படவே ஆரியநன்று தமிழ்தீது, தமிழ்நன்று ஆரியந்தீது, தமிழ்மொழிக்கட் டலையாய ஒத்து இல்லை, "எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் ஆராய்ந்து இம்மைப்பயன் தருதலின் அகத்தியந் தொல்காப்பியம் முதலிய தமிழ் நூல்கள் இடையாய ஒத்து," அங்கிமுதலிய உயிரில்பொருள்களுக்கு வழிபாடுகூறுவதனால் ஆரியமறைமொழி இழுக்குடையது என்று இவ் வாறெல்லாம் பக்கம்பற்றிக் கூறுவாரது உரையனைத்தும் மரபுநிலைதிரிந்த வெற்றுரையென்பது தெளிவாகும். இனி, நிறைமொழிமாந்தராகிய அகத்தியனாருந் தொல்காப்பியனாரும் வடமொழிநூலுரைத்தபெரியோர் வழிமுறைவந்தவராமென்பதையும் அவரையொப்பத் தவத்தினாற் பெரி யோரென்பதையும் யாவரும் மறுத்துரையார். ஆதலினால் மொழியினால் வேறுபாடெய்தினவெனினும் இருமொழிப்பெருநூலும் பொருளினால் ஒன்றுபட்ட தன்மையவாம். வடமொழிமுதனூற்கண்ணும் உலகிற் பரந்துபட்ட நூன்முடிபுகள் அனைத்தும் உள்ளன. அங்ஙனமாயின் வழிநூல்கள் வேண்டுவதெதற்கு என்பார்க்கு, சில்வாழ்நாட் சிற்றறிவின் மாந்தராகிய நாம் தொகுத்துக்கூறியபொருளினை அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றலிலேமாதலினால் விரித்துவிளக்கும்நூல்கள் வேண்டுமென்பது விடையாகும்.

4. இவ்வாராய்ச்சி பொருளிலக்கண மரபியலின்பாற்படுவதனை யுணர்த்துவதற்கு நூல்விரியுமுறையை அறியவேண்டுமாதலின் அம் முறையைச் சுருக்கமாக ஆராய்ந்து அப்பாற்செல்வாம். நூலின்வகை தமிழ்வழக்கின்படி அகம் புறம் என இரண்டு; வடமொழிமுறையின்படி தர்மம் (அறம்), அர்த்தம் (பொருள்), காமம் (இன்பம்), மோக்ஷம் (வீடு) என நான்கு. தமிழ்வகுப்பு உணர்வோனைநோக்கிய (Subjectively) வகுப்பு. வடமொழிவகுப்பு உணரப்படும்பொருளைநோக்கிய (Objectively) வகுப்பு. ஆகவே அகத்தின்பா லறம். அகத்தின்பாற் பொருள், அகத்தின்பா லின்பம், அகத்தினபால் வீடு, புறத்தின்பா லறம், புறத்தின்பாற் பொருள், புறத்தின்பா லின்பம், புறத்தின்பால் வீடு என விரிவு எட்டாகும். அங்ஙனமன்றி அறனையும், பொருளையும், வீட்டினையும் புறப்பொருளெனவும், இன்பத்தையே அக

மெனவும் தமிழ்மொழிமாந்தர் வகுத்து இலக்கணஞ் செய்தாரென்று சொல்லுகிற உரையாசிரியர்சிலரதுகூற்றுப் பொருத்தமுடையதன்று. இவர்கூற்று இறைவனருளிய கழிபெருஞ்சிறப்பின் வீட்டுநூலாகிய அன்பினைந்திணையை வாளா இன்பநூலாக்கிவிடும். சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத்தாகிய வீட்டின்பத்தைத் "துறவறமாகிய காரணவகையினுல் உணர்த்தினர்" என்ப. இத்துறவு புறத்துக்குரியதுபோலவே அகத்துக்கு முரியது. "காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை, யேமஞ் சான்ற மக்களோடு துவன்றி, யறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுஞ், சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே" என்னுங் கற்பியற்சூத்திரத்துக்கு "இல்லறத்தின்பின்னர் வானப்பிரத்தமுஞ் சன்னியாசமும் என்னும் இவற்றின்கண்ணேநின்று பின்னர் மெய்யுணர்ந்து வீடுபெறுப என்ருர். இவ் வீடுபெற்றினை இன்றியமையாதது இவ்வில்லறமென்பது இதன்பயன். இது காஞ்சியாகாதோவெனின், ஆகாது; தங்குறிப்பினுனன்றி நிலையாமை தானேவருவதுதான் சிறந்து நிலைபெற்று நிற்குமெனச் சான்ருேர்கூறுதலும் அது தானேவந்து நிற்றலுங் காஞ்சி; இது அன்னதன்றிச் சிறந்தவீட்டின்பவேட்கையாற் ருமே எல்லாவற்றையும் பற்றறத்துறத்தலின் அகப்பொருட்பகுதியாம்" என்று நச்சினர்க்கினியர் உரைத்தாராதலின், துறவும் துறவுகாரணமாகிய வீடும் அகத்தின் பகுதியுமாம் என்பது புலப்படுகின்றது. இனி அனுபவிக்கும் வீட்டின்பத்தை வாதவூரடிகள்காட்டியவாறு அகத்தின்கூறுகிய திணைவகைப்பொருட்சார்புபற்றிய எடுத்துக்காட்டினுனும், உள்ளுறை பகைவரை எதிர்த்து அறைகூவி அகங்கார அரணத்தைப்பிடித்து வாகைசூடித் துறக்கம்பெறுநிலைமையினுல் வெட்சிமுதலிய புறத்திணைச் சார்பாகிய எடுத்துக்காட்டினுனும் உணர்த்துதல்கூடுமாதலின் வீடு அகப்பொருள் புறப்பொருள் இரண்டனுக்கும் பொதுவாம். இனிக் கற்பியலினுள் இருமுதுகுரவரும், அந்தணரும், சான்ருேரும், தலைமகனும், தலைமகளும் ஒரையும் நாளும் ஒப்பநோக்கி இதுசெய்தற்குரியர், இதுதவிர்தற்குரியர் என வரைபறுத்து அறநெறிவழக்கங் கூறுதலின் அறம் அகத்துக்கு முரியது. பொருள் புறத்துக்கே சிறப்புரிமைபெய்தியதெனினும் பொருள்வயிற்பிரிவுமுதலியவற்ருல் அகத்துக்கு முரியது. இன்பம் அகத்துக்கே சிறப்புரிமைபெய்தியதெனினும் சிறுபான்மை புறத்துக்கு முரியது. ஆகவே அகத்தின்கண்ணே நாற்பொருளுமுள்ளன; புறத்தின்கண்ணேயும் நாற்பொருளும் உள்ளன வென்பது வெளிப்படை.

பொருணேக்கிவகுத்த நாலென்னும் பகுப்பினை ஆதாரமாகக்கொண்டு இவ்வாராய்ச்சி எப்பொருட் பகுதியின்பாற்பட்டதென்பதை ஆராய்வாம். ஆராயுமிடத்து மேற்றிசைமாந்தர்வழக்கினையும் அநுவதித்து இயைபு காணுவாம்.

5. மேனுட்டுக்கல்லூரிகளில் மதிப்புப்பட்டம்பெறுதற்கு வாசிக்கும் மாணுக்கர்கள் பரந்துபட்ட பொருட்பகுதிகளுள் ஒன்றைத்தெரிந்து அதனைத் தீரத் தெளியப் படிப்பார்கள். நால்வகைப்பொருட்பகுதியினையும் பெருமட்டாகப் பிரவேசவகுப்பில் உணர்ந்துகொண்டமாணவன் நுணுகவாராயுமாறு ஒருபொருட்பகுதியைக் (Faculty) கைக்கொள்ளுவான். கைக்கொண்டு மூன்றுண்டிகற்றுத் தேறியவனுக்கு அறநூற்புலவன் (தர்மசாஸ்திரவிற்பன்னன் LL. B.) பொருணூற்புலவன் (அர்த்தசாஸ்திரவிற்பன்னன் B. Sc. Economics) இயற்கைப்பொருணூற்புலவன் (பௌதிகசாஸ்திர விற்பன்னன் B. Sc.) இன்பநூற்புலவன் (கலாசாஸ்திரவிற்பன்னன B. A.), வீட்டுநூற்புலவன் (மோக்ஷசாஸ்திரவிற்பன்னன் B. D.), என்னும் பட்டங்கள் ஏற்றபெற்றி வழங்கப்படுவன. ஈராண்டெல்லை பின்னும் ஆராய்ந்து வன்மைகாட்டியவற்கு அறநூற்றலைவன் (தர்மசாஸ்திரநாயகன் LL. M.), என்றித்தொடக்கத்த பட்டங்களும், அதனினும் மிக்க ஆராய்ச்சிசெய்து நூலுரைமுதலியன புதியனவாகவும் அறிவுடையோரால் மதிக்கத்தக்கனவாகவும் இயற்றித் தந்தவற்கு அறநூலாசிரியன் (தர்மசாஸ்திரபண்டிதன் LL. D.) என்றித்தொடக்கத்த பட்டங்களும் வழங்கப்படும். இங்ஙனம் (arts, science, laws, divinity) இன்பம், பொருள், அறம், வீடு என்னும் நான்குகூறுக நூற்பாவையை வகுத்து மேனுட்டறிஞர் ஆராய்வாராயினர். வடமொழியில் மநுதர்மசாஸ்திரம், பாராசரஸ்மிருதி முதலியனவும், தமிழில் திருவள்ளுவர் அறத்துப்பாலும் ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் இவற்றை விதிக்குமியல்பினவாதலின் அறநூல், தர்மசாஸ்திரம் என்னும் மொழிகளை (Laws) என்னும் ஆங்கிலமொழியோடொத்த பொருளினவாகக் கொண்டனம். இன்பநூலானது "காதலிருவர் கருத்தொப்ப ஆதரவுபட்ட" தெனினும் அகத்தின்பமாகிய அவ்வாதரவோடு ஒன்றுபட்டுநிற்கும் புறத்தின்பாலின்பமாகிய கவிநயம், இசை, ஓவியநூல், (Poetry, music, painting) இவற்றையுந் தன்னகத்தடக்கொண்டது; "கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும், பண்ணியாழ்க் காணமும்

பாடைப் பாடலும், தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலும்............ வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும், காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவும், நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த, ஓவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையுங், கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை" எனச் சீத்தலைச்சாத்தனர் கூறுமாற்றானு முணர்க. இவற்றை யுள்ளடக்கிய (arts) என்னும் ஆங்கிலமொழியை இன்பநூல் எனவும், கலாசாஸ்திரம் எனவுங் கொண்டனம். அரசியல்முறையையும் பொருள் செய்முறையையுங் கூறுவன சுக்கிரநீதிமுதலிய வடமொழி அர்த்த சாஸ்திரங்களும் திருவள்ளுவர்பொருட்பாலும் போல்வன. இவற்றை யுணரும் பொருட்பாலவாகிய மேனாட்டுநூல்கள் (Political and economic science) என்று வழங்கப்படுவன. அர்த்தசாஸ்திர உணர்ச் சிக்கும் ஒரோவழி மோக்ஷசாஸ்திர உணர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாத தாகிய பௌதிகசாஸ்திரம் (science) ஐம்பெரும்பூதத்தியற்கையையும் அவற்றின்பகுதியாகிய இயங்குதிணை, நிலைத்திணை முதலியவற்றையும் ஆராய்வது. வீட்டுநூல் (divinity) சடப்பொருட்டத்துவம் (Metaphysics), மனோதத்துவம் (Psychology), ஒழுக்கநிலை (ethics) முதலியவற்றை யுள்ளடக்கியது. இவ்வாறு பரந்துகிடக்கும் நூற்பரப் பில் நமது ஆராய்ச்சியினுட்படுவன ஐம்பெரும்பூதத்தியற்கையும் அவற் றின்பகுதிகளுட் சிலவுமாம். [மேற்றிசைநூல்வல்ல தமிழ்மொழிமாந்த ரது பெயரோடு அவர்பெற்ற மதிப்புப்பெயரைச் சேர்த்தெழுதுங்கால் அறநூலாசிரியர் சுப்பிரமணியஐயர், தர்மசாஸ்திர கலாசாஸ்திரநாயகர் சுப்பிரமணியபிள்ளை, இன்பநூ லறநூற்புலவர் வையாபுரிப்பிள்ளை என்று இவ்வாறு எழுதுவது தகவுடைத்து; அஃதன்றி பி. ஏ. பி. எல். என்பது பொருந்தாது].

6. பிறமொழிமாந்தரிடமிருந்து ஒன்றும் பெறலாகாதென்று வாதிப்பாரொருசாரார் மேலைநாட்டாரது "ஸயன்ஸ்" எம்மிடமிருந்தது, அழிந்துபோயிற்று என்பர். அங்ஙனமாயின் அதனைப் புதிதாக ஆக்கிக் கொள்வது அவசியந்தானே என்போம். தொல்காப்பியனாரையும் அவ ரனைய பெரியோரையும் ஆசிரியராகக்கொண்ட நாம் ஹக்ஸ்லி, டார்வின், தொம்சன், கேல்வின் முதலியோரை ஆசிரியராகக்கொள்ளுவமோவெ னின் அறிவுடையோரைச் சாதி சமயபேதம்பாராது ஏற்றுக்கொள்ளுதல் கடனென்போம். அங்ஙனமன்றியும், இந்நூல் இயற்கைப்பொரு

ளுணர்ச்சியாகிய பிரயோகவிஞ்ஞானத்தின்பாலதாதலின் அவ்விஞ்ஞானத்தைப்பெறுதற்குரிய வாயிலாகநின்ற மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, மனம் என்பவற்றுற் புலங்கொளற்பாலது. இவ்வாராய்ச்சியினுற் பெறப்படும் முடிபுகளின் உண்மையை நிச்சயித்தற்குக் காட்சியளவையுங் கருத்தளவையும் அவற்றோடுசார்ந்துநின்ற சம்பவவளவையும் வேண்டப்படுவவன்றி ஆகமவளவை வெண்டப்படுவதொன்றல்லஎன்பாம். கோட்டுநீறும் மஞ்சளுங் கூடியவழிச் செந்நிறம் பிறக்குமென்று சொன்னுனொருவன், அவனுரையின் உண்மையை யாராய்வதற்கு அவனது குலங் கல்வி முதலியவற்றை விசாரித்தன்மேற்கொள்ளாது கோட்டுநீற்றையும் மஞ்சளையுந் தருவித்து ஒருங்குகூட்டிச் செந்நிறம் பிறக்கின்றதா என்பதைக் காட்சியளவைகொண்டு நிச்சயித்தலே மரபாகும். ஆதலினுல், இவ்வாராய்ச்சியினுல்வரும்பயனை முழுதுமடையவிரும்புவோர் குறிக்கப்பட்ட பொருள்களையுங் கருவிகளையுஞ் சேகரித்து விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறமுறைப்படி செய்கைசெய்து அவ்வழிப்பெற்றமுடிபுகளை வேண்டியவழி அநுமானித்து உண்மையையறிந்துகொள்ளுதல் மரபாகும். ஐம்பூதத்தைப்பற்றிய அறிவு எம்மிடத்துள்ள அளவிற் போதாதோ விரித்துரைக்கவேண்டுமோவெனில், வேண்டும் என்போம். பஞ்சபூதவியற்கையை நுணுகவாராய்ந்த வலிமையினுலன்றோ மேனாட்டார் நிலமிசை விரைந்துசெல்லும் எந்திரவூர்திகளையும், நீர்மிசை மிதந்துசெல்வனவும் திரையெறிகடலினுட் குளிந்துச்செல்வனவுமாகிய பலவகை இருப்புக்கலங்களையும், தீயின்வேகத்தா லுந்தப்பட்டு வளிமேற்கிளர்ந்து செல்லும் வானவூர்திகளையும், விசும்புஆறுக மின்னியக்கமே தூதுவனுகச் செய்தியனுப்பும் மார்க்கங்களையும் அறிந்திருக்கிறுர்கள். நமக்கு இனியாரது உருவப்படத்தை நாம் பார்த்து இன்புறுதற்கும், இன்னிசையோடு பாடுவாரது கீதங்களை அவர் கழிந்தபிறகும் நாம் கேட்டின்புறுதற்கும், தூரத்தில்நடந்த செய்திகளை நடந்தவாறே நாம் கண்டு இன்புறுதற்கும், பிறநாட்டுச்சென்றிருக்கும் அன்புடையாரோடு வசனித்தின்புறுதற்கும், கருவியாகவமைந்த படிமக்கருவி, பாடற்கருவி, நடனவிளக்கு, வாய்த்தந்திமுதலியன ஐம்பெரும்பூதத்தியற்கையையுணர்ந்த அறிஞரால் ஆக்கப்பட்டனவாமன்றே. அன்றியும், பகைவராவார் நாட்டினுட்புகாது அரண்செய்துகாத்தற்குப் பயன்படுவனவும் 'யவனரியற்றியபலவகைப்பொறி' என நம்முன்னேர்ற்குறிக்சப்பட்டனவுமாகிய யந்திரங்களையமைத்தற்குங் கருவியாய்நின்றது ஐம்பூத ஆராய்ச்சியாகும்.

மேற்குறித்த கருவிகளுட் படிமக்கருவி கடனவிளக்கு இவற்றினமைப்பும் தூரதரிசனி, அணுதரிசனி, நிறதரிசனி என்பவற்றி னமைப்பும் இவ் வாராய்ச்சி ஒளியியலுட்கூறப்படும். பாடற்கருவியினமைப்பு இசையிய லுட் கூறப்படும்; வாய்த்தந்தியினமைப்பு மின்னியக்கவியலுட் கூறப் படும்; எந்திரவூர்தியமைப்பு அனலியலுட் கூறப்படும்.

7. படர்ந்தபட்ட இப்பொருளை எம்முறையாக ஆராய்வமெனின் உற்பத்திவிளக்கம், தத்துவவிளக்கம், பதார்த்தவிளக்கம் என மூன்று பிரிவுவகுத்து முதற்பிரிவை 4 அதிகாரமாக்கி, சூரியசந்திரோற்பத்தி (வானநூல், astronomy), மலைகடலுற்பத்தி (பூமிநூல் Geology), தாவரசங்கமோற்பத்தி (தாவரநூல் Botany, விலங்குநூல் Zoology, சீவநூல் Biology) மானிடசரீரோற்பத்தி (Physiology, anatomy) எனவும், அப்பால் தத்துவவிளக்கத்தினுள் இயக்கத்தினியல்பையும் பொருளின் பொதுவியல்பையும் ஓரதிகாரமாக்கிப் பொதுவியல் (Dynamics and properties of matter) எனவும், பின்னும் ஐந்ததி காரங்களை முறையே இசையியல் (sound), ஒளியியல் (light), அனலியல் (Heat and radiant energy), காந்தவியல், மின்னியல் (Magnetism and electrostatics), மின்னியக்கவியல் (Dynamic electricity) என வும், இரசாயனவியல் கூறும் இரண்டதிகாரங்களைப் பதார்த்தவிளக்கம் எனவுங் கொண்டு ஒருவாறு கூறிமுடிப்பாம்.

8. இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஆதாரமாயுள்ள வடமொழி தென்மொழி நூல்கள் எவையோவெனின், ஒல்காப்பெருந்தவத் தொல்காப்பியனார் "மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பின்" என்பது முதலாக "நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும், கலந்த மயக்க முலகம்" என்ப திருகச் சொன்ன எண்பத்தொன்பது சூத்திரங்களுள் "நாலேகாகம்" என்பது முதல் "அன்னாயினும்" என்ப திருகச் சொன்ன பதினைந்து சூத்திரங்க ளொழித்து ஒழிந்த எழுபத்துநான்கு சூத்திரங்களும், சங்கச்சான்றோர் நூல்களுண் மரபிபற்பொருண்மையவாய் மேலேசுட்டிய சூத்திரங்க ளுணர்த்தும் பொருளெல்லையுட்பட்டனவாய் வருகிற செய்யுட்பகுதிக ளும், முப்பொருளிலக்கண ஆராய்ச்சிசெய்யும் முதனூலாகிய சிவஞான போதமும், ஏனைய சித்தாந்தசாஸ்திரங்களும், தமிழ்மொழியிலும் வட மொழியிலும் பலவாகவிரிந்த வேதாந்தநூல்களும், கபிலருரைத்த சாங் கியநூல், கணாதருளிய வைசேடிகநூல், பதஞ்சலிமுனிவர்தந்த யோக

சூத்திரம் எனப் பரந்துபட்ட தத்துவநூல்களும், சீவகசிந்தாமணிமுத்தியிலம்பகம், மணிமேகலையி னீற்றினின்ற மூன்றுகாதைகள், திருவள்ளுவப் பயனுட் சிலபாகங்கள், வைத்தியநூல்களுட்சில, வடமொழிரசாயன நூலுட்சிலவும் இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஏற்றபெற்றி ஆதாரமாவன. இவ்வாதார நூல்களில் வழங்குஞ் சிறப்புமொழிகளுள் இவ்வாராய்ச்சிக்கு வேண்டுவனவற்றை எடுத்தாளுவோம். ஆங்கிலநூல்மூலமாக யாம்ஆராய்ந்துணர்ந்த கருத்தினையுரைத்தற்கு ஏற்புடைய தமிழ்ச்சொல் வடசொல் இல்லாதவழிப் பொருத்தமுள்ள புதியசொற்களை ஆக்கிக்கொள்வோம். யவனபுரமொழி (Greek) ரோமபுரமொழி (Latin) ஆங்கிலமொழியிவற்றுளிருந்து தக்கசொற்களைத் திசைச்சொற்களாக எடுத்தாள்வோம். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி மொழித்திறத்தின்முட்டறுத்தல் என்னுந் தலைப்பெயர்க்கீழ் விரிவாக ஒருவியாச மெழுதுவாம்.

9. மேலைத்தேசத்தார் நன்கனமாராய்ந்த இயற்கைப்பொருணூற்றுறைகள் பலவற்றை யொருங்குதிரட்டியுரைக்கும் இந்நூற்கு விஞ்ஞானதீபம் என்னும்பெயர் ஏற்புடைத்தாமாறு:-ஆங்கிலமொழியில் "ஸயன்ஸ்" என்னும் பதம் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி மனம் என்னும் ஆறுவாயிலானும் எய்தப்பெற்று நாமரூபத்துக்குக் காரணமாய்க் காட்சியளவை கருத்தளவை சம்பவவளவையினுட்பட்டு நிற்கும் உணர்ச்சியறிவினைக் குறிப்பது. இதற்கு நேர்மொழிபெயர்ப்பு விஞ்ஞானமாகும் (மணிமேகலை பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதையைப் பார்க்க) இவ்வெல்லைக்கப்பாற் பிற அளவைகொண்டு அறியப்படும் பொருளில்லையென்று மேற்றிசைநூலோர்சிலர் தமதுமரபுபற்றிச் சாதிப்போமெனின் இந்நூல் விஞ்ஞானவாதம் எனப்படும். அங்ஙனஞ் சாதித்தல் செய்யாமையினாலும், உண்மையறிவுவிளக்கத்துக்குக் காரணமாய்நிற்றலினாலும் இந்நூல் "விஞ்ஞானதீபம்" எனப்படும். தமிழ்மொழியால் "உணர்வுச்சுடர் என்பதனினும்பார்க்க 'விஞ்ஞானதீபம்' என்பதே பொருத்தமுடைத்து. அன்றியும், தமிழ்நூற்பரவையுள் வடமொழிப்பெயரெய்தப்பெற்ற நூல்கள் மிகப்பல.

"முப்பொருளினுண்மைதருஞ்சிவஞானபோதமெனுமுதனூறந்த
அப்பனருண்மெய்கண்டான்றன்னூற்குவடமொழிப்பேரறைதலேனோ
செப்புசித்திதேவாரம்வாசகமேகலைசிந்தாமணியென்றின்ன
தப்பில்வடமொழிப்பெயரைச்சார்ந்துநின்றமரபெதுவோ"

எனநினைந்து,

"முன்னுளினூலுரைத்தமுழுதுணர்ந்தோர்வழிநின்றுமொழிதல்வேண்டி
இந்நாளுமாரியத்திலியையவனகொண்டுரைத்தனலமென்னுமெண்ணம்
என்நாளுமுளத்துடையேன்"

ஆதலினால், தழுவுவனதழுவி எழுதினேன். நூலின் உள்ளும் தமிழ்நூல் வடநூன்முடிபுகள் பலவற்றை யாராய்ந்துகொண்டுபோவேனாதலால் இந்நூலின் முதற்பிரிவாகிய உற்பத்திவிளக்கம் உயர்நடையினதாகிப் பள்ளிக்கூடச்சிறுவர்க்குப் பயன்படாததாகும். தத்துவவிளக்கமும் (Physics), பதார்த்தவிளக்கமும் (chemistry), எளியநடையினவாய்க் கல்லூரிப்பிரவேசபரீக்ஷை (மெற்றிக்குலேஷன்)க்கு வாசிக்கும் ஆறுவது மத்தியதரவகுப்பு மாணவர்க்கு உபயோகமாவனவாம். பதார்த்தவிளக்கம் சிலைப்பொருள் (Inorganic) தசைப்பொருள் (Organic) இவை இரண் டதிகாரங்களாக ஆராய்ந்து வகுக்கப்படுவனவெனினும் பல உட்பிரிவு களையுடையனவாய்விளங்கும் கல்லூரிச்சட்டத்திற்கியைய அடக்க வேண்டிய பொருளனைத்தையும் அடக்கிநிற்கும். "ஸயன்ஸ்" இல்லாதது தமிழ்மாதுக்கு ஒருகுறையென்று பலகாற்சொல்லிக்கொள்ளுகிற ஆங் கிலகிற்பன்னாது பழிமொழி இதனோடு தீர்ந்துவிடக் கருணைசெய்யு மாறு சங்கப்புலவர்களினின்று நடம்புரியும் தண்டமிழ்த்தாயை இளமை வனப் பென்றுமகலா இன்றமிழ்த்தெய்வத்தை மனமொழிமெய்களால் வணங்கி இந்நூன்முகத்தை முடிப்பாம்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமடம்,
மயிலாப்பூர்,
சென்னை.

பண்டித-மயில்வாகனன்,
B. Sc. (Lond.)

களப்ரரும் சங்ககாலமும்.

வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகளின்முன்னுரையில், களப்ரரைக் குறித்து நான் எழுதியவற்றை மறுத்து ஸ்ரீ. தி. நா. ஸுப்ரஹ்மண்யம் சில கூறுகிறார். அவற்றை இங்கு ஆராய்வேன்.

அளவரிய ஆதிராஜரை அகலநீக்கி என்பதற்கு அளவரிய பாண்ட்யரை அவர்களில் கடையோனை அகலநீக்கி என்று பொருள்கூறி இருந்தேன். இவ்வாறுகூறுவது பிற்காலத்திற்கே ஒவ்வுமென்கிறார். ஒரு அரசனை அவன்முன்னவர்செயல்களால் ஏற்றுவது சங்கநூல்களிலும் காணப்படுவதை அறியார்போலும்.

பாண்ட்யரைப் பாடும்புலவன் அவர்களைக் களப்ரன் நீக்கிய செய்தியைக்கூறான் என்கிறார். இவ்வாறுகூறுவது அவனையும்வென்ற கடுங்கோனையே பெருமைப்படுத்தும் என்பது தெளிவாம். தன் அரசனை உயர்த்த அவன் பகைவனையும் புகழ்வது நம்நூல்களில் எங்கும் காணலாம். ராவணனை வால்மீகி ஏற்றுவதும், கர்ணனை வ்யாஸர்புகழ்வதுமே இதற்குச் சான்றாம்.

களப்ரர்வேறு கர்நாடர்வேறு என்றதற்கு நான்கூறிய காரணங்கள் (1) பாண்ட்யரைநீக்கின களப்ரனையே கடுங்கோன் வென்றான். பெரியபுராணத்திற்குறிக்கப்படும் கர்நாடவரசனோ தோல்வியுறாமலே இறந்தான்; (2) களப்ரனைநீக்கி ஆண்டவன் கடுங்கோன்; கர்நாடன் இறந்தபின் ஆண்டவன் பாண்ட்யனல்ல; மூர்த்திநாயனார்; (3) களப்ரன் நீக்கப்பட்டகாலை பாண்ட்யரிருந்தார். கர்நாடன் இறந்தகாலை அவர் அற்றுப்போயினர்; (4) ஓரிடத்திலும் களப்ரரும் கர்நாடரும் ஒருவராகக் குறிக்கப்படவில்லை.

இவற்றை ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யம் மறுக்க முயன்றார். முதலில், களப்ரர் ஆதிக்யம் இறக்கப்பட்டபின்னரே, கடுங்கோன் வெளிப்பட்டான். அதற்குமுன் பாண்ட்யரே இல்லை என்றார். இல்லாதவர் எவ்வாறு வெளிப்பட்டார் என்று கூறவில்லை. மூலத்திலும் களப்ரன் கைக்கொண்டது இறக்கப்பட்டபின் என்றில்லை. களப்ரன் கைக்கொண்டதை இறக்கியபின் கடுங்கோன் வெளிப்பட்டான் என்றே இருக்கிறது. இறக்கியவன் வேறு என்று குறிக்கப்படாதவனை கடுங்கோனே என்று கொள்வதே செம்பொருளாம்.

பின்னர், பல்லவரைக் காடவர் என்பதுபோல், களப்ரரைக் கர்ணாடரே என்று கருதாவிட்டால் சடையன்வென்றவர் வேறு என்றுகொள்ள வேண்டிவருமென்றார். பல்லவரும் காடவரும் ஒருவரே எனப் பல இடங்களிலும் காணலாம். களப்ரரும் கர்ணாடரும் ஒருவரே என எங்காவது கூறப்பட்டிருக்கிறதா? களப்ரர் கர்ணாடராகக் கூடுமாயின் அவர் சளுக்யருமேனாகார்? சடையன் வென்றவர் வேறு என்று கொள்வதிற் பிசகென்ன? ஒருவம்சத்திற் பலரும் ஒருவரையே வென்றிருக்கவேண்டுமா? இவ்வாறு ந்யாயப்போலிகளில் இடர்ப்படாமல், களப்ரரும் கர்ணாடரும் ஒருவரே என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கும் இடமொன்றைக் காட்டினால், நானே ஒத்துக்கொள்வேன்.

களப்ரன் தாநத்தை இறக்கினான், கர்ணாடனும் சமணன் என்னுமோர் ந்யாயம் கூறுகிறார். தாநத்தை இறக்கியவர் எல்லாரும் சமணராக வேண்டுமா? சமணரெல்லாம் ஒரேவம்சத்தார் ஆகவும் வேண்டுமா?

பாண்ட்யநாடு ஒரேமுறைதான் கி. பி. 10-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன் பிறர்வசப்பட்டதென்றார். இதை எவ்வாறுணர்ந்தார். சங்ககாலத்தின் இறுதியில் ஒரு ஆக்ரமணமும் சங்ககாலத்திற்குமுன் ஒரு ஆக்ரமணமும் என்றும் மூர்த்திநாயனார் சங்ககாலத்திற்குமுன் இருந்தார் என்றும் கொள்வதிற் பிசகென்ன?

களப்ரன் ஒருவனேயானால், அவனை நீக்கியதும் வேள்விகுடி என் திரும்பக்கிடைக்கவில்லை என்றார். அக்காலத்து அம்மரபினன் இளையோனாகவே, பிறநாட்டிலோ, ஸ்திரீயாகவோ இருந்திருக்கலாம் என்று பல காரணங்கள் கூறலாம். இதைக்கொண்டே ஒன்றும் முடிவுகூறலாகாது.

மேலும், வேள்விக்குடிச்செப்பேடுகளின் ப்ரசஸ்தியை எழுதியவன் முன்காலசரித்திரத்தை நன்குணர்ந்தவனல்லவென்றார் இது பிசகென்பது இப் பிரசஸ்தியில் கூறப்படும் பாண்ட்ய அரசர்களின் மெய்க்கீர்த்திகளே விளக்கும்.

பின்னும் சில ஆதாரமற்ற தமது கொள்கைகளையே களப்ரரது சரித்ரமென்று கூறுகின்றார். காரணங்கள் கூறப்படாமையால், இவற்றை நான் ஆராயவேண்டியதில்லை.

மேற்கூறிய ஆக்ஷேபங்களுக்கும் தக்க ஸமாதானம் என் நண்பர் கூறுவாராயின், என் கொள்கையைமாற்றி உண்மை அறிவதில் எனக்குத் தடை ஒன்றுமில்லை. —— கே. ஜி. சங்கரன்.

வேள்விக்குடிச்செப்பேடுகளில் காணப்படும் பாண்ட்யவம்சம்.

எண்	பெயர்.	பட்ட மெய்திய காலம்.	முன்னவனுக்கு உறவு.	பட்டங்கள்.	சரித்ரக் குறிப்புகள்.
(1)	முதுகுடுமி ...	சுமார் கி. பி. 450	......	பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி.	வேள்விக்குடியை முதலில் அளித்தவன் தலையாலங்கானம்வென்ற நெடுஞ்செழியனின்முன்னவன்.
(2)	களப்ரன் ...	600	ஆக்ரமித்தவன்.	......	பாண்ட்யரை இறக்கித் தானத்தைக் கைப்பற்றியவன்
(3)	கடுங்கோன்	615	குடுமியின் தோன்றல்	......	களப்ரனை நீக்கியவன்.
(4)	மாறவர்மன்	640	மகன் ...	அவனிசூடாமணி ...	......
(5)	சேந்தன் (ஜயந்தன்)	665	மகன் ...	செழியன், வானவன் ...	......
(6)	மாறவர்மன்	690	தோன்றல் ...	அரிகேஸரி, அஸமஸமன், நெடுமாறநாயனர்.	ஹிரண்யகர்ப்பமும் துலாபாரமும் இயற்றி, பாழியிலும் செந்நிலத்தும் வென்று, நெல்வேலியில் வில்வேலியைப் புறங்கண்டு, குறுநாடரை அழித்து, கேரளனை (குலசேகராழ்வாரையா?) வென்று, கோழியைக் கைக்கொண்டு, சங்கமங்கையிலும் வென்றவன்; களவியலுரையில் புகழப்பட்டவன்; சம்பந்தரால் சைவன் ஆக்கப்பெற்றவன்; சேந்தனுக்குப்பிற்காலம் பாண்ட்ய நாட்டைக் குலசேகரர்கைக்கொண்டிருக்கலாம்.

(7)	சடையன் ...	715	மகன் ...	ரணதீரன், தென்னவானவன், செம்பியன் சோழன், மதுராகரு நாடகன், கொங்கர்கோமான்	மருதூரில்வென்று, ஆய்வேளை அழித்து மங்கலபுரத்தில் மேலைச்சளுக்யரை வென்றவன்.
(8)	மாறவர்மன்	740	மகன் ...	ராஜஸிம்ஹன் ...	நந்திவர்மன் பல்லவமல்லனைப் புறங்கண்டு, ஹிரண்யகர்ப்பமும், துலாபாரமும், கோஸஹஸ்ரமும் இயற்றி, கொங்கரசன் கங்கராஜன் மழவன்மகள் பூஸுந்தரியைமணந்து, நெடுவயல். குறுமடை, மன்னிகுறிச்சி (உதயசந்த்ரன்வென்ற மண்ணைக்குடியா?), திருமங்கை, பூவலூர், கொடும்பாளூரிலும் வென்று, குழும்பூரில் பல்லவனைப் புறங்கண்டு, பெரியலூரில் வென்று, மழகொங்கம் கீழ்ப்படுத்து, கூடல், வஞ்சி, கோழி என்று பெயர்களிடப்பட்ட மதில்களைப் புதுக்கியவன்; வெண்பையில் 2-வது விக்ரமாதித்யனை மாறன்காரி புறங்கண்டான்.
(9)	ஜடிலன் ...	765	மகன் ...	நெடுஞ்சடையன், மாறஞ்சடையன், தென்னவானவன், ஸ்ரீவான், ஸ்ரீமநோஹரன், சினச்சோழன், புனப்பூழியன், வீதகல்மஷன், விநயவிச்ருதன், விக்ரமபாரகன், வீரபுரோகன், மருத்பலன், மாக்யசாஸநன், மநுபமன், மர்திதவீரன், கிரிஸ்திரன், கீதிகிங்கரன், க்ருபாலயன், க்ருதாபதாநன், கலிப்பகை, கண்டகநிஷ்டூரன், கார்யதக்ஷிணன், கார்முகபார்த்தன், பராந்தகன், பண்டிதவத்ஸலன், பரிபூர்ணன், பாபபீரு, குணக்ராஹ்யன், கூடநிர்ணயன்.	பெண்ணாகடத்துப் பல்லவனைவென்று, ஆய்வேளையும் குறும்பரையும் நாட்டுக்குறும்பில் புறங்கண்டு, தன் 3-ம் ஆண்டில் (கி. பி. 770 சுமார்) முதல் தாநம் பெற்றவனது தோன்றலுக்கு இவ்வூரை மீண்டும் அளித்தவன்.

கே. ஜி. சங்கரன்.

ஸ்ரீ:

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

21-ஆம் வருடக்கொண்டாட்டம்.

நிகழும் துந்துபி-ஞூ புரட்டாசிமீ 7, 8 உகளில் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் இருபத்தோராம்வருடக்கொண்டாட்டம் இம் மதுரைமாநகரில், ஸேதுபதி உயர்தரக்கலாசாலைக்கட்டடத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. 7உ மாலை 4-மணிக்கு ஸபைகூடியது. அதற்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லா நீதிபதி ஸ்ரீமான் R. கோபாலராவ் M.A, B.L, அவர்கள், மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள், மதுரையிலுள்ள இராமேசுவர தேவஸ்தானபாடசாலைத்தலைவர் வித்தியாநிதி ர. கிருஷ்ணமாசாரியர் M.A., அவர்கள், ரெவரெண்டு J. S. சாண்டிலர் துரையவர்கள், திருவாவடுதுறையாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சங்காலிங்கத்தம்பிரான அவர்கள், தருமபுரவாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஷண்முகத்தம்பிரான் அவர்கள், ஸ்ரீமான்களான போஸ்டல் சூப்பரின்டெண்டெண்டு மாரிமுத்துப் பிள்ளையவர்கள், போலீஸ்சூப்பரின்டெண்டெண்டு கற்பகவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள், மதுரை வக்கீல்கள் K. ராமையங்காரவர்கள், T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள், V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியவர்கள், R கணபதி ஐயரவர்கள், R. S. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள், S. சோமசுந்தரபாரதியவர்கள், N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்காரவர்கள், V. முத்துஸாமி ஐயர் M.A, L.T., அவர்கள், காரைக்குடி மெ. செ. மெ. மெ. சொக்கலிங்கஞ்செட்டியாரவர்கள், திருநெல்வேலி இந்துகலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள், திருச்சி நேஷனல்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள், செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர் நிரு. நாராயணையங்காரவர்கள், சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகர் சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள், மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள், தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர் பண்டித சு. ஹரிஹரையரவர்கள், சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள், சோழகுடி M. K. M. அப்துல்காதிறுராவுத்தரவர்கள், திருவையாற்று ஸம்ஸ்கிருதகலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சந்தானமையங்காரவர்கள்,

மதுரை அமெரிக்கன்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆ. கார்மேகக்கோனாரவர்கள், மதுரை ஸேதுபதிஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பண்டித அரங்கராமாநுஜபிள்ளையவர்கள், மதுரை ஸௌராஷ்டிர ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் P. சிதம்பரபுன்னைவனநாதமுதலியாரவர்கள், பசுமலை ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் வே. ரா. சுப்பிரமணியசர்மா அவர்கள், பொள்ளாச்சி முனிஸிபல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் நா. கனகராஜையரவர்கள் முதலிய உள்ளூர்வாசிகளும் வெளியூர்வாசிகளும் விஜயம் செய்திருந்தனர்.

முதலிற் சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான்- T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் ஸபையிலுள்ள பெரியோர்களை இராமநாதபுரம்ஜில்லா ஜட்ஜ் ஸ்ரீமான்- R. கோபாலராவ் அவர்களுக்கு அறிமுகஞ்செய்து வைக்க, ஸ்ரீமத்- சந்தானமையங்காரவர்கள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடினார்கள். பின்னர், சங்கக்கலாசாலையுபாத்தியாயர் பண்டித ஈ. ஹரிஹரையரவர்கள், சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகர் ஸ்ரீமத்- சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களும், சங்கக்கலாசாலையுபாத்தியாயர் ஸ்ரீமத்- சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்களும் இயற்றிய மங்களவாழ்த்துப்பாடல்களைப் படித்தார்கள்.

அதன்மேல், ஸபையாரின்சார்பாக மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமான்- K. இராமையங்காரவர்கள், இராமநாதபுரம்ஜில்லாஜட்ஜ் ஸ்ரீமான்- R. கோபாலராவ் M.A., B.L., அவர்களை அக்கிராஸனராயிருக்குமாறு வேண்டிக்கொள்ள, அவர்கள் அக்கிராஸனத்தமர்ந்தார்கள். பின்னர், ஸ்ரீமத்- M. K. M. அப்துல்காதிறுராவுத்தரவர்கள் மங்களவாழ்த்துக் கூறச் சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான்- M. மாணிக்கவாசகம் பிள்ளையவர்கள் அக்கிராஸனர்க்கு மாலைசூட்டினார்கள். அக்கிராஸனர் சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் முன்னுரைகூறியபின் சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான்- T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் வருடக்கொண்டாட்டத்துக்கு வரமுடியாத அங்கத்தினரிடமிருந்தும் அபிமானிகளிடமிருந்தும் வந்த தந்திகளையும் கடிதங்களையும் தமிழ்ச்சங்கத்தின் இருபத்தோராம்வருட அறிக்கைப்பத்திரத்தையும் படித்தார்கள்.

அதன்பின்னர், வந்திருந்தகனவான்களில் மஹாமஹோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் சங்கத்தார் அக்கிராஸனரைத் தேர்ந்தெடுத்ததைப் பாராட்டியும், சங்கக்கலாசாலையின் அபிவிருத்தியை நன்கு

மதித்தும், வித்தியாவிஷயஆலோசனைஸபையை விருத்திசெய்ய வேண்டியஅவசியத்தை வற்புறுத்தியும், ஸ்ரீமத்- மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் சங்கக்கலாசாலைமாணவர் அடைந்துள்ள அபிவிருத்தியைப் பாராட்டியும், ரெவரெண்டு ஜெ. எஸ். சாண்டிலர்துரையவர்கள் சங்கத்தகராதி உலகத்துக்கு மிகவும் பயனளிக்குமென்றும், தாம் லெக்ஸிகன்கமிட்டியில் தலைவராயிருந்தகாலத்து லெக்ஸிகன்கமிட்டியார் அகராதிதயாரிப்பதற்குச் சங்கத்தகராதி பேருதவியாயிருந்ததென்றும், அதன் எஞ்சியபாகமும் விரைவில்வெளிவரவேண்டுமென்றும், மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமான்- சோமசுந்தரபாரதியவர்கள் தமிழின்பெருமையைவிளக்கி, டாக்டர் ரவீந்திரநாததாகூர் ஏற்படுத்தியுள்ள விசுவபாரதி என்ற சங்கம்போலத் தமிழிற்கும் ஒரு ஸர்வகலாசங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தியும், வித்தியாநிதி ர. கிருஷ்ணமாசாரியர் M.A., அவர்கள் அக்கிராஸனர்நியமனத்தைப் பாராட்டியும், வடமொழிக்குப் பித்ருபாஷையென்றும் தமிழுக்கு மாத்ருபாஷையென்றும் பெயருண்டென்று அவை அவ்வாறு வழங்கப்படுதற்குக் காரணங்காட்டி விளக்கி, அவ்விரண்டையும் போற்றவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தியும், திருக்குறளின்பெருமையை விளக்கியும், சென்னைச் சருவகலாசங்கத்தார் தமிழ் ஸம்ஸ்கிருதம் என்ற இரண்டுபாஷைகளிலும் தேர்ச்சியுள்ளவர்களுக்கே வித்வான் என்ற பட்டமளிப்பதைக் கண்டித்தும், இரண்டுபாஷைகளிலும் தேர்ச்சிபெறுபவரைக்காட்டிலும் ஏதேனும் ஒரு பாஷையில் மிக்கதேர்ச்சியுள்ளவர்களுக்கும் வித்வான் என்ற பட்டம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தியும் அபிப்பிராயங்கூறினர்கள்.

பின்னர், அக்கிராஸனரவர்கள் சங்கப்பரீக்ஷைகளிற் றேறியவர்க்குப் பரிசு முதலிய அளித்து, தமிழ் தெய்வத்தன்மையுள்ளபாஷையென்றும், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு என்னும் நான்குபாஷைகளும் தமிழிலிருந்தே பிறந்தன என்றும், மேற்கண்ட நான்குபாஷைகளும் வழங்கும் நாடுகளும் முன்பு தமிழ்நாடாயிருந்தனவென்றும், விந்தியமலைக்குத்தெற்கேயுள்ள நாடுமுழுவதுக்கும் திராவிடம் என்று பெயர் என்றும், அதில்வாழும் மக்களெல்லாம் திராவிடர் என்று பெயர் வழங்கப்படுவர் எனவும், வடமொழி தென்மொழி இரண்டும் தொன்றுதொட்டே ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளனவென்றும், தமிழர்க்கு ஸம்ஸ்கிருதபாஷாஞானம் அவசியம்வேண்டுமென்றும், பொன்னும் மணியும்போலத் தென்மொழியும்

வடமொழியுஞ் சேர்ந்தாற் சிறப்படையுமென்றும், பாரதகாலம்வரை வடமொழி தாய்ப்பாஷையாக (பேசும் பாஷையாக) இருந்ததென்றும், பின் வேறுபாஷைகள் அதிலிருந் துண்டாயினவென்றும், பாரதகாலத் துக்குப்பின் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் முதனூல்கள் இயற் றப்படவில்லையென்றும், சங்கத்தார் வேளிர்வரலாறுபோன்ற ஆராய்ச்சி நூல்கள் பலவற்றைத் தக்கபுலவர்களைக்கொண்டு எழுதி வெளியிடுவித்து அவர்களுக்கு விசேஷ சம்மானஞ்செய்யவேண்டுமென்றும், தமிழில், பௌதிகசாத்திரமுதலியவற்றைச் சங்கத்தார் இராமேசுவர தேவஸ்தான பாடசாலையாருடனும் உவாத்திமைச்சங்கத்தாருடனும் கூடி யாராய்ந்து விருத்திசெய்யவேண்டுமென்றும், பிறபாஷைகளிலிருந்து அரியநூல்களை இன்னும் அதிகமாய்த் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவேண்டுமென்றும், அரிய விஷயங்களை யாவருமுணரும்படி எளியநடையில் எழுதிப் பிரசுரம் செய்யவேண்டுமென்றும், புதியவுரைநடைப்புத்தகங்களை எளியநடையில் எழுதிவெளியிடும்படி சம்மானத்துடன் ஒரு பரீக்ஷை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், தமிழ்ப்பாஷையை வளர்த்தற்குத் தனியே ஒரு ஸர்வ கலாசாலை ஏற்படவேண்டியது அவசியமென்றும், அதனை மதுரையி லேயே ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்றும், அதனையமைக்கும்விஷயமாய்ப் பத் திரிகைகளிற் பிரசாஞ்செய்து எல்லாருடைய அபிமானத்தையும் ஒத் துழைப்பையும் பெறவேண்டுமென்றும், தமிழும் ஸம்ஸ்கிருதமும் ஒற் றுமைப்பட்டிருக்கும்படி ஸர்வகலாசாலை ஏற்படுவது அவசியமென்றும், அதில், தமிழ் தாய்ப்பாஷையாதலால் அதனை முதலிற் சிறப்பாகப் போற்றவேண்டுமென்றும், இவற்றையெல்லாஞ் செய்வதற்குச் சங்கத் தாரே தகுதியுள்ளவர்களென்றும், தமிழ்ச்சர்வகலாசாலையை ஏற்படுத்து வதில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றும், மதுரையிலுள்ள ராமேசுவரதேவஸ்தான பாடசாலையாரும் சங்கத்தாரும் ஏககாலத்தில் வருடக்கொண்டாட்டத்தை நடத்தவேண்டுமென்றும், அவ்விருபாஷாவிற் பன்னர்களும் ஒருநாளாவது கலந்து உபந்யாசம் செய்யவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு செய்வதனால், பல அரியவிஷயங்களை உலகத்துக்கு எளிதில் வெளியிடச் சமயம்வாய்க்குமென்றும், சங்கத்திற் சென்ற ஆண்டு தீ விபத்தால் நேர்ந்த நஷ்டத்துக்கு இரங்கி, அதனை விரைவில் நிவர்த்திக்க வேண்டிய தவசியமென்றும், தமிழைவளர்த்தற்குத் தமிழ்த்தேர்ச்சி யுள்ளவர்களுக்குத் தக்க சம்பளத்துடன் வேலைகள் அமைத்துக்கொடுப்

பதும் ஒரு வழியென்றும் கூறிச் சங்கத்தாபசர்க்கும் அதனையாதரித்து வருவார்க்கும் நன்றிபாராட்டிச் சங்கம் தமிழை வளர்த்து நீடூழிவாழ அருள்புரியுமாறு இறைவனைப் பிரார்த்தித்துச் சபையோர் வியந்து கொண்டாடுமாறு தமது பிரசங்கத்தை முடித்தார்கள்.

பின்பு, பொள்ளாச்சி முனிஸிபல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத். நா. கனகராஜையரவர்கள் தாமியற்றிய மங்களவாழ்த்துச்செய்யுளைப் படித்தார்கள். திருச்சி நேஷனல் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத். ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் எல்லோரையும் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேருமாறுவேண்டி, தமிழபிவிருத்தியின்பொருட்டு மிக்க ஊக்கத்தோடு உழைத்துவரும் சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுக்கும், அன்று ஸபையை நன்கு நடத்திவைத்தும் அரிய உபந்யாசஞ்செய்தும் சங்கவருடக்கொண்டாட்டத்தை நன்கு சிறப்பித்த அக்கிராஸனரவர்களுக்கும் ஸபையாரின் சார்பாக நன்றி பாராட்டி வந்தனஞ் செலுத்தினார்கள்.

பின்னர், காரைக்குடி ஸ்ரீமான் மெ. செ. மெ. மெ. சொக்கலிங்கம் செட்டியாரவர்கள் அடுத்த வருடக்கொண்டாட்டத்தைக் காரைக்குடியில் நடத்த அநுமதிவேண்ட, சங்கத்தின் கௌரவ காரியதரிசி ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் இவ்விஷயத்தை மகாஸபையார்க்கு அறிவித்து அவர்கள் செய்யும் தீர்மானத்தைத் தெரிவிப்பதாகக் கூறினார்கள். பின்பு, ஸ்ரீமத். சந்தானமையங்காரவர்கள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடவும், சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான். மாணிக்கவாசகம் பிள்ளையவர்கள் அக்கிராஸனர்க்கும் சபையோர்க்கும் மாலைசூட்டவும் முதல்நாள்விழா இனிது நிறைவெய்தியது.

இரண்டாநாள் விழா.

8உ காலை 8½ மணிக்கு ஸபை கூடியது. ஸபைத்தலைவரான மாட்சிமைதங்கிய R. கோபாலராவ் அவர்கள் வேறு காரியமாகச்சென்றிருந்தமையால் மஹாமஹோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் ஸபையார் வேண்டுதற்கிசைந்து ஸபைத்தலைவராயிருந்தார்கள். ஸ்ரீமத் சந்தானம் ஐயங்காரவர்கள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடினார்கள்.

பின்னர், மதுரையிலுள்ள இராமேசுவர தேவஸ்தானபாடசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் T. N. அப்பனையங்காரவர்கள்

கம்பர்கவிநுட்பமென்ற விஷயமேற்கொண்டு "வானின்றிழிந்து" என்னும் முதற்குறிப்புள்ள செய்யுளில் அமைந்துகிடக்கும் நயங்களை விளக்கி யுபந்யசித்தார்கள். அக்கிராஸனரவர்கள் உபந்யாசகரையும் அவர் கூறிய கம்பர்கவிநுட்பங்களையும், பாராட்டியும், அக்கவியில் அமைந்துள்ள வேறுவிசேஷங்களை எடுத்து விளக்கியும் அபிப்பிராயங்கூறினார்கள்.

அதன்பின், சபையார்விருப்பத்துக்கிணங்கிச் சங்கத்துச் சைவ நூற்பரிசோதகரும் திருவாவடுதுறையாதீன வித்துவானுமான ஸ்ரீமத். சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் ஸபைத்தலைவராயிருந்தார்கள். ஸ்ரீமான். வே. முத்துஸாமி ஐயரவர்கள் 'கம்பர்குசிறு நூல்கள்' என்ற விஷயமேற்கொண்டு சரசுவதியந்தாதி, சடகோபரந்தாதி, ஏரெழுபது என்ற நூல்களிலிருந்து இடையிடையே பலசெய்யுட்களைப்படித்து அவற்றில் அமைந்துள்ள நயங்களை இனிதாக விளக்கினார்கள் சபைத் தலைவரவர்கள் உபந்யாசத்தைப்பாராட்டிக் கல்வியின் சிறப்பை மேற்கோள்களுடன் நன்கு விளக்கினார்கள்.

பின்னர்க் கவிராயரவர்கள் அக்கிராஸனராகச் சங்கத்தின் காரியநிர்வாகஸபை கூடிற்று. அதில் நிறைவேறிய தீர்மானங்கள் இதனிறுதியிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதனுடன் காலைக்கூட்டம் $11\frac{1}{2}$-மணிக்கு நன்கு நிறைவேறியது.

அன்று பிற்பகல் 4-மணிக்கு மறுபடியும் ஸபைகூடிற்று. ஸ்ரீமத் சந்தானமையங்காரவர்கள் கடவுள்வாழ்த்துப்பாடினார்கள். அக்கிராஸனரான ஸ்ரீமான் R கோபாலராவ் அவர்கள் 5-மணிக்கு விஜயம்செய்வதாயிருந்தமையால் ஸபையார்கள்வேண்ட இசைந்து மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் ஸபைத்தலைவராயிருந்தார்கள். தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலையுபாத்தியாயர் ஸ்ரீமத்-பண்டித. சு. ஹரிஹரையரவர்கள், சிதம்பரம் மீனாக்ஷிகலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவரவர்களும், இலங்கைமாவிட்டபுரம்ஸெண்ட்ரல்காலேஜ்தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமத் K. S. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியவர்களும் அனுப்பிய மங்களவாழ்த்துப்பாடல்களைப் படித்தார்கள். அதன்பின், சோதுகுடி ஸ்ரீமான் M. K .M. அப்துல்காதிருராவுத்தரவர்கள் தாம் எழுதிய வீடு என்னும் வியாசத்தைப்படித்தார்கள்; இந்த வியாஸம் படித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அக்கிராஸனரான ஸ்ரீமான் R. கோபாலராவ்அவர்கள்

விஜயம்செய்து அக்கிராஸனத்திலமர்ந்தார்கள். பின்னர் மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமான் R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் 'யாப்பியல்'என்ற விஷய மேற்கொண்டு வடமொழி தென்மொழிகளிலுள்ள ஒற்றுமையை விளக்கி யுபந்யஸித்தார்கள்.

அதன்பின், திருநெல்வேலி ஹிந்துகலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத். மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் 'சிவஞானசுவாமிகள் கற்பனை' என்ற விஷயமேற்கொண்டு, அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்க் காப்புப்பருவம் செங்கீரைப்பருவங்களிலிருந்து சில செய்யுட்களைப் படித்து அவற்றிலமைந்துள்ள கற்பனை நயம் முதலியவற்றை விளக்கினார்கள்.

பின்னர், ராஜமகேந்திரபுரத்திலிருந்து ஸ்ரீமான். K. C. வீராகவையர் M.A., அவர்கள் அனுப்பிய 'ஒரு வேண்டுகோள்' 'கோனசீமைத் திராவிடப்பிராமணர்கள்' என்ற வியாசங்கள் ஸ்ரீமத். ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்களாற் படிக்கப்பட்டன.

பின்னர், மதுரை அமெரிக்கன்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத். ஆ. கார்மேகக்கோனாரவர்கள் 'கோசர்'என்ற விஷயமேற்கொண்டு, தமிழ் நாட்டைச் சேர சோழ பாண்டியரேயன்றி, வேறுசிலரும் ஆண்டுவந்துள்ளனரென்றும், அவர்கள் வேளிர், மழவர், கோசர் என்பவர்களென்றும், இவர்களிற் கோசரது ஊர் பொதியமலையையடுத்துள்ள நல்லூரென்று குறுந்தொகைப்பதினைந்தாஞ்செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளதென்றும், இவர்கள் வாய்மையிற் சிறந்தவர்களென்றும், மதுரைக்காஞ்சி, குறுந்தொகை முதலிய நூல்கள் இவரைப்பற்றிக்கூறுகின்றனவென்றும், இவர், நான்கு பிரிவாக இருந்தனரென்றும், கோசர்புத்தூர் என்பது கோயம்புத்தூர் என்று வழங்கியிருக்கலாமென்றும், இவர்கள் நன்னன் என்ற அரசனோடும் வேறு பல அரசரோடும் பொருதவர் என்றும், இவர்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்து ஒரு கட்டுரை எழுதி வெளியிடவேண்டுமென்றும் கூறினார்கள்.

அதன்மேல், பொள்ளாச்சிமுனிஸிபல்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத். நா. கனகராஜையரவர்கள், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸருபதேச மொழிகளிற்சிலவற்றை எடுத்து விளக்கி அவ்விஷயமாய்த் தாமியற்றிய செய்யுட்களிற் சிலவற்றைப் படித்தார்கள்.

பின்னர், திருச்சி நேஷனல்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத். ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் 'பழந்தமிழரசர்கள்' என்ற விஷயமேற்கொண்டு அவர்களது கலைத்தேர்ச்சியையும், நியாயம்வழங்கும் முறையையும், வாய்மையையும், கொடைமுதலியவற்றையும் புறநானூறு முதலிய பழைய சங்கத்தமிழ்நூன்மேற்கோள்களால் நன்குவிளக்கி யுபந்யஸித்தார்கள்.

அதன்பின், ஸ்ரீமத். கிருஷ்ணஸாமிநாயுடு அவர்கள் 'திருக்குறளின் பெருமை' என்ற விஷயமாய்ப் பேசத்தொடங்கித் திருக்குறளைக் கீதையுடன் ஒருவாறு ஒப்பிடலாமெனினும், சிலசில இடங்களிற் குறள் கீதையினும் மேம்பட்டு நிற்கிறது என்றும், அதற்குதாரணம் ஸ்திரீகளைக் கீதையில் 'பாபயோனிகள்' என்று கூறியிருக்கக் குறளிற் 'பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள' என்று சிறப்பித்துக்கூறப்பட்டிருப்பதும் பிறவுமென்றும், குறள் இதுவரை 43-பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றதென்றும் கூறிச் சிலகுறள்களில் அமைந்துள்ள விசேடங்களை விளக்கினார்கள்.

அதன்மேல், மஹாமஹோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் நடந்த உபந்யாசங்களைப் பாராட்டி, 'கோசர்' என்றவிஷயமாய்க் குறுந்தொகைப் பதினைந்தாம்பாடலிற்கூறிய பொதியில் என்பது பொதியமலையன்றென்றும், அது மன்றமென்றும், முற்காலத்தில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் கோயிலுக்குள்ளும் வெளியிலும் ஸபைகள் இருந்தன என்றும், கோயிலுக்குள்ளிருந்தஸபைகளுக்குத் 'திருவுண்ணாழி' என்று பெயரென்றும், வெளியிலுள்ளவற்றுக்கு 'மன்ற' மென்று பெயரென்றும், அக்காலத்தும் நியாயாதிகள் இருந்தனரென்றும், அவர்களுக்கு மன்றுடிகள் என்று பெயரென்றும், திருக்குறள்விஷயமாய், திருக்குறளை சரபோஜிமகாராஜர்காலத்தில் தஞ்சையில் ஒரு பெரியபுத்தகசாலையையுண்டாக்கிற்றென்றும் அபிப்பிராயங்கூறி, மேலும் நூலாராய்ச்சி என்ற விஷயமாய்ப் பேசத்தொடங்கி, முன்பு மலையாளமும் தமிழ்நாடாயிருந்ததென்றும், அந்நாட்டரசர்களும் தமிழில் நூலியற்றுமாற்றலுடையாரா யிருந்தனரென்றும், அவ்வரசராலியற்றப்பட்ட நூல்கள் 'சேரமான்பெருமான்கைலாசத்துலா' முதலியனவென்றும், மலயமான் திருமுடிக்காரி மிகவும் பெருமையுடையவனென்றும், மலயமானுக்குத் திருமுடிக்காரி

என்ற சிறப்புப்பெயர் அரசராலிடப்பட்டதென்றும், முன்னாளிற் பெண்டிரும் படித்துக் கவியியற்றுமாற்றலுள்ளவர்களாயிருந்தார்களென்றும், ஔவையார் சில அரசரிடத்துத் தூதுசென்று அரியபெரியசெயல்களைச் செய்திருக்கிறாரென்றும், பதிற்றுப்பத்தென்ற பழஞ்சங்கநூல் மிகவும் போற்றத்தக்கபெருமையுடையதென்றும், இதனால், பழந்தமிழரசர்கள் புலவர்களை மிகவும் போற்றி ஆதரித்துவந்தமை நன்கு விளங்குமென்றும், பதிற்றுப்பத்துப்பாடல்களிற் சிலவற்றுக்கு அப்பாடல்களுள்வந்த சொற்களாலேயே (தசும்புதுளங்கிருக்கை என்பது போல) பெயரிடப்பட்டுள்ளனவென்றும், பழந்தமிழ்நூற்செய்யுள்களிற் றன்மைநவிற்சியணி பெரும்பாலும் காணப்படுமென்றும், புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, சிந்தாமணி முதலிய சங்கநூல்களிலிருந்து மேற்கோள்காட்டிச் சபையோர் நன்குமதிக்குமாறு உபந்யசித்தார்கள்.

அதன்மேல், அக்கிராஸனரவர்கள், நடந்தவுபந்யாசங்களைப்பாராட்டியும், திருக்குறளைப்பற்றிப்பேசியவர் கீதையில் ஸ்திரீகளைப் 'பாபயோநிகள்' என்று கூறியிருப்பதாகச் சொல்லியதைக் கண்டித்துக் கீதையில் பாபயோநிகள் என்று கூறியது ஸ்திரீகளையல்ல வென்று விளக்கியும், சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் பேசிமுடித்தார்கள்.

பின்னர், மஹாமஹோபாத்யாய ஐயரவர்கள் அக்கிராஸனர்க்கு மாலைசூட்ட, தருமபுரவாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஷண்முகத்தம்பிரானவர்கள் தமிழ்த்தெய்வவணக்கங்கூறினார்கள்.

அதன்மேல், மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமான் K. இராமையங்காரவர்களும், சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான். T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களும், அக்கிராஸனர்க்கும் வித்வான்களுக்கும் சபையோர்க்கும், சங்கக்கொண்டாட்டம் நடத்துவதற்கு வேண்டிய இடம் பொருள் முதலியவற்றை உதவியவர்க்கும் வந்தனோபசாரஞ் செலுத்தினார்கள். வேம்பத்தூர் ஸ்ரீமத். பாலசுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் வாழ்த்துக்கவி கூறவும், ஸ்ரீமத். சந்தானமையங்காரவர்கள் கடவுள்வாழ்த்துப்பாடவும் இரவு 8½ மணிக்குச் சங்கத்தின் இருபத்தோராம் வருடக்கொண்டாட்டம் இனிது நிறைவெய்தியது. சுபம். சுபம். சுபம்.

உதவிப்பத்திராதிபர்.

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்

இருபத்தோராம்வருடக்கொண்டாட்ட

மங்களவாழ்த்து.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச்
சைவநூற்பரிசோதகரும் திருவாவடுதுறையாதீனவித்துவானுமான
ஸ்ரீமத். சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் பாடியது.

ஆண்டுநாலைந் துடனொன்றானநாட்சங்கத்தார்
வேண்டவருடவிழாத்தலைமை—பூண்டிங்கு
நண்ணுகோபாலராவென்னும்நலமிகுசீர்
அண்ணல்வருகைநலமாம்.

அண்ணல்கோபாலராவாம்பெரியோனாற்சங்கம்
நண்ணுவிழாவும்நனிசிறக்க—எண்ணருஞ்சீ
ரிப்பெரியோனுஞ்சங்கத்தாருமிருந்தமிழும்
எப்பொழுதும்வாழ்கஇனிது.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்
ஸ்ரீமத் சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் பாடியது.

பூத்த தாமரைப் புனிதனும் விண்டுவும் புவனம்
ஏத்து முக்கணெம் மிறைவனு மமரரும் யாருங்
காத்து நேத்திர மெனக்கொளுங் கடவுளாந் தன்மைச்
சோத்த மிக்கசெந் தமிழ்மக ளெமக்குறு துணையே. (1)

பொன்னி யாதிய நதிகளு மெய்திடாப் புதுமை
மன்னு வையையின் வளம்பெறு மதுரைமா நகரங்
கன்னி நாட்டிலெத் தலத்தினுங் கவினுறக் கதிர்த்துச்
சென்னி யாமெனத் திகழ்வது பலநலஞ் சிறந்தே. (2)

இன்ன தன்மைசேர் கூடலம் பதியினி லெவர்க்கும்
அன்னை போற்றமி ழமுதினை யருத்தியத் தமிழ்ச்சொல்
முன்னை நாளெனத் தலைசிறந் தோங்கிட முயலும்,
தன்னை நேரிலாத் தகவுறு தண்டமிழ்ச் சங்கம் (3)

தரையெ லாம்புகழ் தமிழரா சனெத்தரும் பாண்டித்
துரையெ னும்பெயர்த் தூயனு லிங்கர்த் தோன்றி
யுரைபெ றும்பல புலவருக் குறையுளா யுலகில்
வரையின் மீது று மணிவிளக் காமென வயங்கி, (4)

மீது லாவரு வெண்கதி ராமென விளங்கும்
ஓது தண்குடை நீழலி னுலகெலாம் புரப்போன்
மாது பாகனை மனமொழி மெய்களால் வழுத்துஞ்
சேது காவல னாகிய செந்தமிழ் வள்ளல் (5)

வந்து பொன்முடி ராஜரா ஜேச்வர வியற்பேர்
வேந்து தன்குல பரம்பரை விழைந்திடு மேன்மை
வாய்ந்த செந்தமி ழினைபவ ரினுமிக வளர்ப்பான்
சார்ந்த மேவுறு தலைவனுத் தாங்கிடத் தழைத்து, (6)

வளரும் வான்பிறை நிகர்த்திட நாடொறும் வளர்ந்தே
யுளம கிழ்ந்திடு வபதிரு பானுட னென்றுய்க்
கிளரிவ் வாண்டெழில் விழாவினுக் கதிபனுக் கீர்த்தித்
துளவ மோலியன் றிருவடிக் கன்புசெய் தூயோன் (7)

ஆரி யச்சொ னுங் கருநட மொழியுநன் காய்ந்தோன்
பாரி லாங்கில மொழியினிற் சிறப்புமேற் படைத்தோன்
வாரி யாமென வாழ்ந்தபல் பொருளையம் வழங்கும்
நேரி லாந்தமிழ் மொழியினுஞ் சிறந்தநன் னிலையோன் (8)

சேது காவல ராட்சிசெய் திருநக ரெனவே
யோது ராமநா தபுரமென் றுரைபெறுஞ் சில்லா
நீதி மன்றத்தி னுயர்வுறு தலைவனு நிலவும்
வேத வேதியர் புகழுமாத் துவகுல மேலோன் (9)

ஈன்ற மேலவ ரென்னினு நொறுமல ரெனினும்
ஆன்ற நூல்வழி நடுநின்று முறைபுரி யறவோன்

தேன்ற தும்பிய மலரவன் றிருமா புதித்தோன்
சான்ற வர்க்குண்மே லோனெனப் புவிபுகழ் தக்கோன் (10)

பாரி லங்குகோ பாலரா வெனப்பெயர் படைத்தோன்
சிரி லங்கவன் தருளின னந்தமிழ் சிறக்க
ஏரி லக்குமிவ் வரவுநல் வரவதா யிசைக
பேரி லங்குமிப் பெருந்தகை வாழிய பெரிதே. (11)

செங்கண் மாலெனச் செகத்தையுந் தமிழையும் புரக்குந்
திங்கள் வெண்குடைச் சேதுகா வலர்திரு மரபுந்
தங்கண் மாநிதி யெனத்தமிழ் தழைத்திட வுதவும்
புங்க மேவிய புதுவைமன் னவர்திரு மரபும் (12)

பாரி யாதிப வள்ளல்போற் பாவலர் தமக்குஞ்
சீரி தாகிய செந்தமி ழினுக்குநன் குதவு
தாரி யானபெத் தாச்சிநா மம்புனை தனதன்
நேரி தாகிய மரபுமிந் நிலத்துவா ழியவே. (13)

இங்கு வந்துநற் சபையைநன் கலங்கரித் திருக்குந்
துங்கர் யாவரும் வாழிய தூயநந் தமிழின்
சங்கம் வாழிய தமிழ்மறை வாழிய தரும
மெங்கும் வாழிய வாழிய விருநில மினிதே. (14)

சக்கரவர்த்திவாழ்த்து.

மாமணி மகுடந் தாங்கி வையக மொருகோ லோச்சுங்
கோமகன் ஐந்தாம் ஜார்ஜெனக் கோற்றவன் செங்கோல் வாழ்க
காமரு முலக வேந்தன் காவலன் குடியு மொன்றித்
தோமறு முயிர்மெய் மானத் துணையுடன் வாழ்க மாதோ. (15)

சோதுகுடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தரவர்கள் பாடியது.

மான்காயும்விழிக்கலைமான்வாழ்மதுரை
மாநகரில்மாண்புற்றோங்கும்
நான்காயதமிழ்ச்சங்கத்திருபானைன்
மும்வருடாந்தவிழாவில்

வான்காயுங்கொடைக்கரன்கோ
பாலராவ்தலைமையினைவகித்திஞ்ஞான்று
தேன்காயும்படியினிக்கும்பிரசங்க
மழைபொழிந்ததிறந்தானென்னே. (1)

போசனிகர்தருமுத்துராமலிங்கசேதுபதிப்பூமான்மெச்சிப்
பேசவுயர்பிரசங்கம்பிரசங்கம்பொழிந்ததெனும்பெற்றிவாய்ப்பத்
தேசுதிகழ்தருமனிகர்கோபாலராவிறைவன்செய்தான்கூடல்
மூசுதவமோசங்கமுது தவமோநந்தவமோமொழிகுவீரே (2)

ஓதுநீ ராடை யுடுத்தமா நிலத்தின் ஒள்ளிய நல்லற மோர்ந்து
வாதுசெய் பவர்கள் வழக்கியல் உணர்ந்து வகைசெயும் கோபாலராவின்
மேதகு தலைமை யதினடை பெறுமிச் சங்கமும் மேன்மையாய்ப் புரக்கும்
கோதறு சேது பதிமனும் குணஞ்சால் ஜார்ஜு செங்கோலும் வாழியவே.

போள்ளாச்சி முனிஸிபல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமத்-நா. கனகராஜ ஐயரவர்கள் பாடியது.

செந்தமிழ்ச் செல்வஞ் செகத்திற் களித்தருளுங்
கந்தனைப் பெற்ற கருணைவளச்—சுந்தரனைப்
போற்றிப் பணிவாம் புலவோர் கழகமிஃ
தேற்ற முறுமா றினிது.

1. பொன்னோங்கு தெய்வப் புலமை நலமோங்கு
மன்னோங்கு பாண்டி வளநாட்டிற்—றென்னோங்கு

2. கூடற் றிருநகரிற் கோதின்மணி வாசகர்தம்
பாடற் குருகும் பரமசிவ—னுடன்

3. மணவழகன் றெய்வ மறையழகன் பூண்ட
பணவழகன் பத்தர் பரவும்—குணவழகன்

4. நாற்பொருளின் மேற்பொருளை நம்புமடி யார்க்கருளு
மாற்கருணை வள்ளன் மதிக்கண்ணி—யேற்புடைய

5. வேணிப் பெருமான் விபுதர்பெரு மான்சிறுமான்
பாணிப் பெருமான் பலிப்பெருமான்—கானற்

6. கெளியநிலை மேவி யெழிற்பாண்டி நாட்டி
னளிசிறந்த வேந்தா யறிந்தோர்—தெளியவரு

7. தொல்லுருவ மாயமறை சொல்லுருவ நீத்திசைகொ
ணல்லுருவங் கொண்ட நரபதியா—யல்லுருவக்

8. கன்னி தடாதகையைக் கைப்பிடித்தா னூலியற்றி
முன்னி நிலைநிறுத்து முத்தமிழ்த்தாய்—நன்னர்ப்

9. பொழிய மறுத்த புயலைவிலங் கிட்ட
வழுதி வளர்க்க வளர்ந்தாள்—எழுதா

10. மறையின் பொருளறிந்த மாமுனிவர் பல்லோர்
முறையின் மதித்து முறைகள்—கறைதவிரச்

11. செய்தளிக்க வுன்னதநற் சிங்கா தனஞ்சேர்ந்து
மெய்தளிர்க்க வல்லரசாய் மேவினாள்—ஐதமைத்த

12. சிந்தா மணியுஞ் சிலம்புமணி மேகலையும்
பைந்தார் வளையா பதியுமணிந்—தெந்தாய்

13. சிறந்திருந்தாள் கம்பர் திருவள் ளுவர்தம்
அறந்திறம்பா நற்பூ ணணிந்தாள்—பிறந்திறவாப்

14. பேறீந்தாள் மைந்தர்க்குப் பீடார் பணியாங்கைம்
மாறீந்தார் மற்றம் மக ர்கங்கை—பாறேய்ந்த

15. வுத்தரநாட் டிற்சிறப்புற் றோங்கிவள ராரியத்தின்
மித்திரமும் பூண்டு விளங்கினாள்—புத்தமுதம்

16. போற்ற வடுகுதுளு பொற்புநிறை கன்னடம்பின்
றோன்றுமலை யாளஞ் சுவைசிறக்கத்—தான்றன

17. பொருளு மொழியும் புலமைத் திறமும்
அருளு நலமு மளித்தாள்—பொருளறிந்த

18. சுந்தரர் சம்பந்தர் சொற்கரையர் இம்மூவர்
தந்தளித்த தேவாரந் தாங்கினாள்—பந்தமறு

19. மாறன் றமிழ்வேத மால்சித்த ராயிரமும்
வீறன் கலியன் வியன்மொழியு—மாறன்

20. மனைவிளக்க மாகமலர் மாலைதமிழ் மாலை
தனைவிளக்கச் சூட்டியதாய் சந்தம்—புனைகவியுஞ்

21. சேந்தனர் சேக்கிழார் செய்த திருப்பணியும்
வாய்ந்தனவே யாக மதித்தேற்றாள்—வந்திசைகொள்

22. பட்டினத்துப் பிள்ளை பணிமொழியு மெய்ப்பொருளை
யெட்டிநத்தி நின்ற வியற்குரவர்—கட்டறுத்த

23. தாயுமா னர்கவிதைத் தண்டார் புனைந்தாள்தாய்
தேயுமானர் பிணிக்கச் சேர்ந்துபினர்ச்—சேயருளாற்

24. றெய்வத் திருப்புகழைச் செப்பு மருணகிரி
மெய்வைத்த பொற்பணியு மேவினள்—உய்வடைந்த

25. தில்லை இராமலிங்க தீர்த்தர் அருட்பாவுங்
கல்லை யுருக்குமெனக் கண்டணிந்தாள்—வல்லவர்சொல்

26. தேம்பா வணியுமணி சீருப் புராணமுநன்
றும்பா வணியெனவே யாதரித்தாள்—சோம்பாத

27. வூக்கமுடை யார்பலரு முன்னதவாழ் வுற்றிடவே
யாக்க மளித்தா ளடிபணிந்து—தேக்குபுகழ்த்

28. தென்னர் வயச்சோழர் சேரரெனு மூக்குலத்தோர்
ரன்னயமாய் முச்சங்க நாட்டிவளர்த்—தன்னையெனப்

29. போற்றியுயர் வாக்கப் பொருந்தினள் அன்னியரைத்
தேற்றியுயர் வாக்கிச் சிறப்பளித்தாள்—நாற்றிசையும்

30. வாழ்ந்தபல சிற்றரசர் வல்லரசர் போற்றமதாய்
தாழ்ந்தழியா தென்றுந் தலையெடுக்கச்—சூழ்ந்தனரால்

31. வேளாண்மை பூண்டவிறல் வேளிர்பலர் பன்னூடும்
தாளாண்மை பூண்டு தனிச்சென்று—தோளாண்மை

32. வேந்தா மதிக்க விலங்கற் பொருளீட்டு
சாந்தகுணம் வாய்ந்த தனவணிகர்—மாந்தர்

33. உயிர்வாழ்க்கைக் கேற்ற வுணவுதர நின்ற
பயிர்வாழ்க்கைச் செல்வர் பலருஞ்—செயிர்தீர

34. முன்னின்று கைகொடுத்து முன்னிலையாக் கத்துணிந்தார்
பின்னின்ற சீர்த்தி பெறவிழைந்தார்—பொன்னின்ப

35. கோசலநா டாண்ட குணக்கடலார் தாசரதி
மாசகலத் தந்த வழிவந்தோன்—றேசுதரு

36. சேதுபதி காவல்செயுஞ் சேதுபதி நாமமுள
கோதுபதி யாத குலத்தோன்றல்—மாதுபதி

37. செஞ்சரணப் போது திகழ்சிரத்தான் றெவ்வனுக
வஞ்சரணஞ் சூழ்ந்த வணிகரான்—பஞ்சவர்க்குஞ்

38. சேரலர்க்குஞ் செம்பியர்க்குஞ் சேவற் கொடியோன்போற்
போரியற்ற நாற்படையும் பூண்டிருந்த—வீரர்

39. மரபுடையான் பைந்தமிழ்நா வல்லோ ரிசைக்கும்
வரமுடையான் பாற்கா வள்ளல்—அரமயில்வேற்

40. பாண்டித் துரையுக்ர பாண்டியன் பெத்தாச்சியென
வீண்டிப் புகழ்படைத்த வின்னவர்கள்—தூண்டிப்

41. பிறப்பித்த சங்கமிசை பீடுறவே வாழச்
சிறப்பித்தார் பத்திரண்டு சேரோன்—றுறப்பெற்ற

42. வாண்டுடைய சங்க மறிவினலம் பண்பினலம்
நீண்ட வாசினல நேயநலம்—பூண்டமர்ந்த

43. போஜனே ராகப் புலவோர்க் களித்திசைகொள்
ராஜரா ஜேச்வர நராதிபனும்—ராஜன்

44. தலைமைகொள வோங்கித் தலைமைபெற வோங்கி
நிலைமைகொள வீந்த நிலத்துப்—புலமையுளார்

45. வாழ்த்து நிலையடைந்தாள் வண்டமிழ்த்தாய் மாற்றவர்கள்
தாழ்த்து நிலைதவிர்ந்தாள் சான்றோர்கள்—காழ்த்தவருள்

46. மேவி மதுரைநகர் மேவி யுயர்வொப்பில்
ஆவி யனைய வருந்தமிழ்த்தாய்க்—கோவில்

47. நிலைக்களமாய் நின்ற நிறைபவையா நான்காம்
புலக்களமாஞ் சங்கத்தின் பொற்புத்—துலக்கமுறப்

48. பற்பலர்கண் முன்னரிரு பத்தொன்றும் வற்சரத்தின்
உற்சவத்தைக் கொண்டாட வுற்றுளார்—மற்றிவ்

49. வவைத்தலைமை பூண அமர்ந்தான் புவிமேல்
நவைத்தொழிலோர்த் தண்டித்து நன்மை—தவப்புரியும்

50. மேலோன்தமிழோர் விபக்குஞ் சிறப்பார்ந்த
நூலோன் குசைசயி னுனிபோன்ற—மேலாம்

51. அறிவுடையான் பன்னூட் டறிவுடையார் கூற்றின்
அறிவுடையான் ஆரிய மாமென்—றறைபுகழார்

52. வானாட்டு ளார்மொழியும் மண்ணாட்டுப் பன்மொழியும்
தானாட்டித் தன்னாட் டமைத்தோங்க—மேனாட்டில்

53. எண்ணற்ற நூல்கட் கிடமளித்து மீதோங்கு
பண்ணுற்ற வாங்கில மும் பன்மொழியும்—எண்ணிப்

54. பயின்றுகலா நாயக பட்டமும் வேந்தர்க்
கியன்றநெறி மக்கணெறி யென்றுந்—துயின்றிடா

55. நீதிநெறி யோர்ந்துயர்ந்த நீதி குமாரனென
வோதுபத மும்பெற்ற வுத்தமனுய்த்—தீதிலாச்

56. செங்கதிரோன் அத்தகிரி சோராத நாட்டாசென்
றெங்கணுள நாவலரும் ஏத்திசைக்கும் துங்கமுறு

57. செங்கோற் றிறஞ்சிறக்கச் செய்பு மவயவியாய்
நங்கோன் பணிபூண்ட நல்லோனும்—பொங்கோதப்

58. பாற்கடலிற் சேடனெனும் பாயற் படைகொண்ட
மாற்குரிய கோபாலமாற்பெயரான்—ஏற்குமிவற்

59. கிப்பதவி யென்றளித்தார் ஈடில்தொல் காப்பியத்தைச்
செப்பமுறக் கேட்ட திருச்சபையில்—ஒப்பில்

60. அதங்கோட்டி னாசான் அமர்ந்ததற் கொப்பாமெவ்
றிதங்கூட்டி பெண்ண வியைத்தார்—பதம்பெறவே

61. முன்வந்த செந்தமிழ்த்தாய் முன்னேற வின்னோர்செய்
தன்மந் தழைக்கவெனச் சாற்றியே—கன்மங்

62. கெடுத்துமுத்தி யீந்தருளுங் கேடில் பொருளை
யடுத்து வணங்குது மான்றோர்—தொடுத்த

63. தமிழுந் தமிழ்வளருஞ் சங்கமுஞ் சங்கத்
தமிழ்தம் பருகு மவரும்—இமிழ்கடல்சூழ்

64. மேதினியில் வாழிபுகழ் மிக்கனவேந்தாம் ஜ்யார்ஜராசன்
தீதிலா சோங்க செழித்து.

சிதம்பரம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமத்-சர்க்கரை இராமசாமிப் புலவரவர்கள் பாடியது.

பூங்காவிக்குடையாளன்புரவலர்கோளரிமுகவைபுரக்கும்வேந்தன்
தேங்காதநாறுமுல்லைத்திண்டோளான்முத்தமிழ்க்குஞ்செவிலியானோன்
பாங்காயித்தமிழ்ச்சங்கம்பரிபாலித்திசைநாட்டும்பாரிபேரி
தூங்காதமுகவைமுத்துராமலிங்கேந்திரன்செங்கோல்துலங்கநன்றே.

வற்றாதபுனல்வேகவதிநாடன்பாவலரைவறுமைநீக்கி
நற்றாய்போலாதரித்துநான்காஞ்சங்கத்ததிபனாகமேவுங்
கற்றார்கண்மணிகூடற்கடவுளடிமறவாசகருணைவாரி
செற்றார்கள்பணிராஜராஜேசுவரன்செங்கோல்சிறக்கநன்றே.

புண்ணியமெல்லாந்திரண்டோர்புருஷவடிவாய்முகவாபுரியிற்றோன்றிக்
கண்ணியமெல்லாம்பெறுபாற்காமுகில்செம்பொன்மழையாறகாக்குமென்ன
வெண்ணியபாண்டித்துரைவேளியற்றுதமிழ்ச்சங்கத்தையென்றும்போற்றுந்
தண்ணியவெண்கவிசைமுத்துராமலிங்கேந்திரன்செங்கோல்தழைகமாதோ.

வாசவன்கற்பகஞ்சிந்தாமணிகாமதேனுவெள்கவாணர்க்கெல்லாங்
காசணியீந்திசைபடைத்தகனகமிகுவணிகேசன்கருவூர்மேவு
மீசனடிமறவாதானாண்டிபட்டிக்காதிபதியிச்சங்கத்தை
யாசையுடனாதரிக்குந்திவான்பஹதூர்ப்பெத்தாச்சியண்ணல்வாழி.

ஒருமொழியானிருபிறப்பான்முந்நூலானான்மறைதேருளத்தானைந்தாய்
வருபுலனையடக்கியறுபகையினைவென்றெழுபுகழான்வளர்மேனாட்டார்
தருமொழியிற்றேர்ந்துஜட்ஜுஸ்தானமுறுங்கோபாலந்தருமவானிங்
கிரவிமதியுளவரையிவிச்சங்கப்பைங்கூழ்காத்திருக்கமாதோ.

ஆங்கிலந்தேர்ந்துயர்பதவியடைந்துசிரிபடைத்திடினுமருண்மேற்கொண்டு
மாங்குயிலினிசைபடைத்ததமிழ்ச்சங்கம்வளர்ந்தோங்கும்வண்ணஞ்செல்வர்
தாங்கியறம்புரிவார்பாற்சார்ந்துதனமீட்டியரசருங்கொண்டாடத்
தேங்குபுகழ்பெறு டி. ஸி. சீநிவாசப்பெருமான்சிறக்கமன்னோ.

இரவியொளியிரவுபகலிடையறாநிலவுபுவியெல்லாங்காத்து
வருகுரிசிலாம்ஜார்ஜ்மன்னர்பிரான்வாழிதமிழ்வளர்ச்சிக்காகப்
பெருநிதியீவோர்வாழிபுலவரெலாம்வாழிதமிழ்ப்பெருமைநோக்கி
யருமையுடனிச்சபையையலங்கரிப்போர்வாழியிறையருளான்மன்னோ.

யாழ்ப்பாணத்து மாவிட்டபுரம் ஸேன்ட்ரல் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமத்-**K. S.** நவநீதகிருஷ்ணபாரதியவர்கள் பாடியது.

பல்லிய மியம்பும் பாலோர் தமக்குங்
கூத்தர் தமக்குங் கூத்தியர் தமக்கும்
பாணர் தமக்கும் வீணர் தமக்குந்
தனிசுபெற் றேனுந் தாம்பல வளிக்குநர்
வேத்தவை யுறுப்பின் மேஎய் விளங்கவும்
பட்டம் பெற்றுப் பார்மதிப் பெய்தவுங்
கட்டளை நிறீஇக் காமுற்ற வெய்தவுந்
தம்மையும் விற்றுத் தாம்பெற விழைகுநர்
தம்முறாஉ மடிமை வாழ்க்கையும் வறுமையு
மெம்முறு தமிழி னேற்றச் செயலுக்
கென்றுங் காட்டிக் கொன்று களைகுநர்
இவர்தாம்,
எண்ணு மெண்ணமும் புறநாட் டதுமன்
உண்ணு முணவும் புறநாட் டதுமன்
உடுக்கு முடுக்கையும் புறநாட் டதுமன்
உரைக்கு முரையும் புறநாட் டதுமன்
ஊரு மூர்தியும் புறநாட் டதுமன்
உவக்கு முவப்பும் புறநாட் டதுமன்
தமவுடை தமவுரை தமவென யாண்டும்
பேணார் பிறர்பொருள் பேணுவர் பேணுத
லிரப்பென வெள்குத லென்றுமிவர்க் கில்லை
தமிழ்மொழி யின்றெனிற் றமிழரு மில்லை
யென்னுமிவ் வருமறை யென்றுமறி கில்லார்
கண்ணொளி யற்றுக் கலங்குறு மாக்கட்

கொன்னிழற் கண்ணே யுதவிய தென்னத்
தமசெய லறியாத் தமிழர் தமக்கெலாந்
தம்மொழி முதல தாம்விழைந் துய்வுறப்
பண்டைய முறையெலாம் பாங்குறக் கொண்டு
தண்டமிழ் மன்ற மொண்டமிழ்க் கூடலி
னட்டிவைத் தோனே நம்முறு நிலையெலாங்
கூட்டிவைத் தோனே குலவுபுக ழழியா
திட்டிவைத் தோனே யின்றமிழ்ப் புலவர்க்கு
வேண்டிய தரூஉம் பாண்டித் துரையே
அதனால்,
சிதட்குண வாகிய செழுந்தமிழ்ப் பனுவல்கள்
செவிக்குண வாகித் திகழ்ந்து சிறந்தன
புலவர்தம் மிடையிற் பொதிபுரை யறுவை
மறைந்த வாங்கே வனைதுகி லெல்லாஞ்
சிறந்து விளங்கின செயிரறு மிவன்சீர்
பரந்தோங்கி வளர்ந்து பயன்பல தருக
மொழிக்கு மொழிதேர் புலவோர் தமது
வழிக்குமுயிர் கொடுத்து வாழ்த்தின னதனுன்
முன்னர்த் தோன்றிய செவி தன்னினும்
பின்னர்த் தோன்றிய கோடு பெரிதெனும்
வழக்கினைப் புதுக்க வவன்மரபு வந்த
தேவை யாளுந் திருவோன் செழுந்தமிழ்ப்
பாவை யாளும் பண்போன் வேந்தர்தம்
வேந்தர் செல்வ மேந்தி யோனெனும்
வடமொழிப் பெயரோ னம் மன்றத்தி
னிடமுயர் தலைமையை யேற்றினிது காப்போன்
றேவையறங் கூறுந் திருமன் றத்தி

னெறிமுறைத் தலைமை நேர்ந்தவா புறந்தரூஉஞ்
செல்வனு வடமொழி தனிற்சொல் பெயரனை
ஒன்றுடை யிருபா னுட்டை விழாவை
நடாத்துகென் றுரைப்ப நடாத்தி மகிழ்ந்தனனே.

வாழி தமிழ்மக்கள் வாழி தமிழ்ப்பனுவல்
வாழி தமிழ்ப்புலவோர் வாழிமழை--வாழிகங்கைச்
சென்னிமது ரைச்சிவனுர் சீர்கொண்டு வாழியரோ
கன்னிமது ரைத்தமிழ்ச்சங் கம்.

வேம்பத்தூர் ஸ்ரீமத்.

ஆ. சு. சுப. பாலசுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் பாடியது.

செந்தமிழார் செல்வர் செழிப்புற் றகமகிழ
நந்தமிழ்ச் சங்கத்தை நாட்டிவைத்த—சுந்தரஞ்சேர்
துங்கமிகு சேதுபதித் தூயோ னிலவுலகில்
மங்களமா வாழ்க மகிழ்ந்து.

கங்கை வேணியன் வாழி கருணைசேர்
செங்கை வேலவன் வாழி செழுந்தமிழ்
நங்கை வாழுமிச் சங்கமும் நற்திரு
மங்கை கேள்வனும் மன்னரும் வாழியே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்த்தெய்வவணக்கம்.

———:(o):———

1. வல்லின மாறுந் திருமுடியாக வளருமீ ராறெனு முயிரும்
நல்லியல் விழியாய் நண்ணிட வென்றும் நவில்மெலி யிடையின மிரண்டுஞ்
சொல்லிய கரங்கள் பன்னிரண் டாகத் துலங்குமா யுதவெழுத் தொன்றும்
புல்லிய வேலாப் பொருந்திநந் தமிழே போற்றிய குமரனைப் பணிவாம்.

2. இறையவன் வதனப் பூவி னிருந்தறு முகப்புத் தேனென்
றறையனி கொணர்ந்து சங்க விரலினி லமைத்துக்காக்க
முறையினிற் புலவர் கொண்டு முத்தமிழ்க் கலத்தி னிந்தித்
தறையினில் வந்த தேனுந் தமிழினைப் போற்றல் செய்வாம்.

தென்மொழி வடமொழி யிரண்டும் தாய்தந்தை மொழியென்றும், இவ்விரண்டுங்கூடியே மற்றைய மொழிகள் தோன்றினவென்றுங் கூறியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

3. போற்றும் வடமொழி தாயாகி வந்து புணரவதைத்
தேற்றுஞ் சுரமுடன் றந்தையிற் கூடிச் செகதலத்தி
லாற்றும் பலமொழி யாமக வீன்றவை யாடல்செய
வூற்றங் கருணைத் தமிழே யெவர்க்கு முயிர்த்துணையே.

இங்ஙனம்,

தரு· ஞா. சண்முகத்தம்பிரான்,
தருமபுரவாதீனம்,
திருக்கைலாயபரம்பரை,
மாயூரம்.

1922-ஞு செப்டம்பர்மீ 24உ (துந்துபி-ஞு புரட்டாசி மீ 8-உ) ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை மதுரைச் சேதுபதி ஹைஸ்கூலில் கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க மகாவவை யோரால் ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்கப்பெற்ற விஷய விவரக்குறிப்பு.

1. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர் அவர்கள்—சபைத் தலைவர்.
2. ,, மஹாமஹோபாத்யாய வே. சாமிநாதையரவர்கள்
3. ,, V. முத்துசாமிஐயரவர்கள் M.A., L.T.,
4. ,, M. K. M. அப்துல்காதிறுராவுத்தர் அவர்கள்
5. ,, ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள்
6. ,, திரு. நாராயணையங்காரவர்கள்
7. ,, R. S. நாராயணஸாமிஐயரவர்கள் B.A., B.L.,
8. ,, மு. நல்லசாமிநாடார் அவர்கள்
9. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A., B.L., M.L.C.,
10. ,, M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள் B.A., B.L.,
11. ,, R. கணபதிஐயரவர்கள் B.A., B.L.,
12. ,, மெ. செ. மெ. மெ. சொக்கலிங்கஞ்செட்டியாரவர்கள்
13. ,, மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள்
14. ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள் B.A., B.L.,
15. ,, N. R. கிருஷ்ணஸாமிஐயங்காரவர்கள் B.A., B.L.,
16. ,, மு. ரா. அருணசலக்கவிராயரவர்கள்
17. ,, ஆ. கார்மேகக்கோனர் அவர்கள்
18. ,, N. R. சுப்பிரமணியசர்மா அவர்கள்

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்,

தீர்மானங்கள்.

1. சங்கத்தின் நிர்வாகசபைக்கு, காலஞ்சென்ற மகா-ா-ா-ஸ்ரீ N. A. V. சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கட்கும், T. N. சுந்தரராஜையங்காரவர்கட்கும் பதிலாக மகா-ா-ா-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி M.A., B.L., அவர்களையும், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார் B.A., B.L., அவர்களையும் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ M. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் பிரேரேபிக்க மகா-ா-ா-ஸ்ரீ R. கணபதி ஐயரவர்கள் ஆமோதிக்கச் சபையார் அங்கீகரித்தார்கள்,

2. சங்கத்தின் வித்யாவிஷய ஆலோசனைஸபையங்கத்தினராக, காலஞ்சென்ற மகா-ா-ா-ஸ்ரீ அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கட்குப்பதிலாக, திருநெல்வேலி ஹிந்துகாலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப் பண்டிதர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களைச்சேர்த்துக்கொள்ளும்படி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ M. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் பிரேரேபிக்க மகா-ா-ா-ஸ்ரீ N. R. சுப்பிரமணியசர்மா அவர்கள் ஆமோதிக்கச் சபையார் அங்கீகரித்தார்கள்.

3. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ N. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு அவர்கள், எக்ஸல்ஸியர் பவர்ப்பிரஸ்; மதுரை.

,, ரா. கனகராஜையரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், பொள்ளாச்சி.

இவ்விருவர்களையும் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

4. காரைக்குடி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மெ.செ. மெ. மெ. சொக்கலிங்கஞ்செட்டியாரவர்கள், நேற்றுநடந்த சங்கவருஷோத்ஸவக்கொண்டாட்ட சமயத்தில், சங்கத்தின் அடுத்த வருஷோத்ஸவத்தைக் காரைக்குடியில் நடத்தவேணுமென்று தான் அபிப்ராயங்கொண்டு சங்கத்தை அழைத்த விஷயத்தைச் சங்கத்தின் நிர்வாகஸபையாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

5. சங்கக்கலாசாலை மாணவர்போஷணைக்காக மாதந்தோறும் ரூ 10 உதவி வருவதாக வாக்களித்தும், ஒருவருஷச்சந்தா ரூ 120-யும் முதலிலே கொடுத்துதவியுமுள்ள காரைக்குடி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மு. ராம. பெரியணன்செட்டியாரவர்கட்குச் சங்கத்தார் வந்தனமளிக்கின்றனர்கள்.

மதுரை,
24—9—22.

ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்,
சபைத்தலைவர்.

தனதன்வைத்துளசயித்திரரதத்தைநிகர்தந்துபயிருங்
கனியுமென்கொடியும்வன்புதன்மருந்துவகையுங்கமழ்வதாய்
மனமகிழ்ந்தபுனிதங்கவருமாம்பிரவனப்பெயர்பெறு
மினையகாளின்முனமாதவரெந்நாட்டினுமிருந்துவருவார். (8)

வந்தநேகமுனிவோர்தவமுயன்றெனும்வரங்கள்பெறுவார்
முந்தொர்காலம்வலிமிக்குயர்செருக்கொடுமுரண்டநிருதர்
சிந்திமோதவுடைபட்டரெமிழந்துதிசைகாவலரொடு
மிந்திராதியரெலாருமுயர்வானுலகிழிந்துவெருவி. (9)

எய்த்திழந்துதுயரெய்தினர்களாகிவலனீவதிதெனு
மொய்த்தவிவ்வனமடைந்தரியமாதவமுயன்றிடுதலுஞ்
சித்தியொல்லையிலடைந்தனர்புயத்தின்வலிசேர்ந்துநிருதர்
கொத்தைவேரொடுமகழ்ந்தனர்விண்ணுடுகுடிகொண்டனர்களால். (10)

மேலொர்காலமதில்வெல்லரியதானவரின்வேந்தனெனவு
மாலகாலமெனவும்புவியனைத்தையுமடக்கியரசாள்
காலநேமியெனுமோரவுணன்வந்தமரர்காவலன்முனு
மூலதேவர்கணடுங்கிடவரத்தின்வலிமுந்தியெழுவான். (11)

எழுந்துகக்கடையினேழ்கடலுமென்னநனிபொங்கியெரியின்
கொழுந்துவிட்டெரிவதென்னவெழுகோபமொடுகுஞ்சிநிமிரப்
பொழிந்தகட்கனல்படைக்கனல்பரப்பியெதிர்புங்கவரெலா
மழிந்துகெட்டுடையவாடமரில்வென்றுதனதாண்மைநிறுவி. (12)

ஆயவும்பர்பதமவ்வளவும்வவ்வியபினவ்வியமனத்
தீயவன்புவியில்வந்துமறையோர்முனிவர்தெய்வவலியோர்
பாயருந்தவரவர்க்குநிகர்சீலர்பிறபாலர்தமையுங்
காயும்வெந்துயர்படுத்தினனறக்கடவுள்கண்டுகுலைய. (13)

களியடைந்துபகைதீர்ந்ததினியென்றுலவுகாலமவனு
லெளியடைந்துபுறமிட்டுவிழிமுற்படுகிலாதவிமையோர்
துளியுடைந்துமுகைவிண்டலர்தருத்தொடையல்சூடுமெகவா
னொளியுடைந்தமுனிவோர்பிறருடன்கடிதொதுங்கினனரோ. (14)

ஓடியோதமெறிபாற்கடல்புகுந்துபுருடோத்தமன்சர
ணாடியஞ்சலியின்வந்தனைபுரிந்தனர்நயந்துபுகழ்வார்
சேடாகபரியங்கசயனத்திலமர்தேவதருவோ
ராடல்வென்றவசரண்சரணடைந்தனமுனக்குளடியேம். (15)

முளிவதாயினநெடுந்தருவொரைந்துமுனைசெய்கிலபடை
விளிவதாயினநிசாசரர்முனேறகிலம்வெய்யரடவு
மெளியமாகியுனதன்புபடையாரிவிடரெய்திமெலிகேங்
களைகண்வேறிலையெமக்குயிரளித்திகரிகாத்தநெடியோய். (16)

என்னுமோதைசெவியேறலுமெழுந்துலகமேழுமுடையா
னன்னரோவமரரென்றுவரலாறெவையுநன்குவினவி
யன்னவானவர்விஞ்ஞாபனமொழிக்குறையறிந்தபயமீந்
தின்னநீர்த்தும்வெருவீர்கிருதமாலைநதியெற்றுகரைமேல். (17)

சிந்தையின்புறகடம்பவனமன்னிவளைதீரமதனின்
மைர்ந்துநீமதுராபுரியிருக்குமிசைவாய்ந்துமனிதர்க்
கெந்நாளும்வளனியுமதிலின்பமுமெமக்குமிகுமோர்
பந்தமாயணிவிமானமுளதாங்கதிலிருந்துபடரா. (18)

உங்களேதுவின்விரைந்தணுகியவ்வசுரனோடுபொருதே
சங்கரித்துமெனவோதிவிடைநல்கலும்விணோர்கடவதாப்
பொங்குமாம்பிரவனத்திடைதிரண்டுதவம்வெய்துபுரியாக்
கங்குல்வண்ணன்வரல்காண்டுமெனவெண்ணிவருகாலமுணர்வார். (19)

இளையவண்ணமிவர்வைகலுறுகாலமதிலிவ்வனமடைந்
தளையவானவரைமாதவரையவ்வசுரனுய்ந்துதொடரா
வினையினின்னல்பலசெய்குதலுமாதவர்வெருண்டுபகவன்
றனைநினைந்துறுசமாதிநிலைகூடினர்தளர்ந்துகுலைவார். (20)

வேறு.

அக்காலனென்னவெதிர்காலநேமியவுணன்றனக்குவெருவி
யிக்காலம்யாமுமெதுசெய்துமென்னவிமையோர்நடுங்கியவணே
தொக்கார்கள்விண்டுசரணந்தமக்கொரரணென்றுசூழ்ந்தபொழுதின்
மிக்காம்வனத்தினவர்காணும்வண்ணம்வெளிவந்துகொண்டலனையான். (21)

அறவைத்தசெம்பொனிறவைப்பிலங்குபறவைக்குவேந்தனவன்மே
லுறவைப்பொருந்திமுறையிட்டடைந்தவுரவோர்கடுன்பமொழியக்
கறவைக்குடங்கன்குருளைக்கிரங்குகனிவாய்விரைந்துவரலுந்
துறவுற்றதொண்டர்சுரர்சித்தர்கோடிதுதிசெய்துசூழ்ந்துதொழுதார். (22)

சயவென்றுமோசைதிசைமூடுசென்றுதலைவானளர்ந்தபொதுளி
நயமுண்ணநின்றவவர்தம்மையன்பினனிநோக்கியின்னல்கலவீர்
பயமென்னைநீயிர்கருதித்துணிந்தபடியேமுடித்துமினியென்
றயமென்னுமாதிமுதலோனுரைப்பவருணீங்கினர்களெவரும், (23)

அதுபோழ்திலங்கண்வருகாலநேமியடையும்படர்ச்சிதெரியா
வெதிராமிவன்கொலெனநன்கடைக்கணிடமுஞ்செயாதுநகையாக்
கதிரார்சுராபமணியாலிலங்குகரநேமிநின்றுசுழல
மதுசூதனன்றன்விளையாடல்போலவமராடன்முன்னிவரலும். (24)

வேறு.

கண்டதேவர்யாவருங்கடுத்தெழுந்துபலபடை
கொண்டெழுந்தணிப்பகுப்பினவுணர்தங்குலத்தொடே
மண்டினார்களவுணர்தாமுமெயிறதுக்கிவச்சிரத்
தண்டுகுன்றிரண்டிலொன்றுகொண்டுசென்றுதாக்கினார். (25)

படர்ந்ததீயர்தாக்கலிற்பயந்துதத்தமுயிர்பெறக்
கிடந்தகாதன்முன்செலக்கிளர்ந்தசிந்தைபின்செல
வுடன்றுடன்றொடர்ந்தவும்பரூறுபாயுமெய்யரா
யிடைந்துதானவர்க்குடைந்திரிந்துதிக்குமோடினார். (26)

துரந்தநிசர்தானைமீதுசோனைமாரிபோலவெஞ்
சரந்தெரிந்துசங்கபாணிசார்ங்கபாணியாயினான்
கரந்தறிந்துகான்முறிந்துகாதிழந்துகண்ணிழந்
துரந்தகர்ந்துகந்தொடிந்துருண்டபேரனந்தமே. (27)

அம்புபட்டதானைநான்கிலானைபட்டகளமெலாங்
கொம்புபட்டம்வால்பதந்துதிக்கையேகுவிந்தன
வெம்புபட்டமன்னர்மாழ்கிவீழ்ந்ததேரில்வீழ்பரி
வம்புபட்டகவரிபோலவாலெடுத்துவீசுமால். (28)

ஊறுபாடடைந்தவாசியுடறுளக்கிவீழ்த்தமே
லேறுபாகர்வீழ்ந்துதங்களேதிபாய்ந்திறப்பரான்
மாறுபாடதாயொருத்தர்சென்னிமற்றொருத்தர்தம்
வேறுபாடுகண்டகண்டமொட்டநின்றுவெட்டுவார். (29)

தொடைக்கணுந்திவிண்டுவீசுதுண்டவான்பிறைச்சரங்
கடைக்கணங்கிசிந்தரக்கர்கந்தரத்தையெற்றலும்
புடைக்குமத்தலைக்குள்வேறொர்புங்கவாளியங்கவர்
குடர்க்கொணர்ந்துமணியுநூலுமெனநுழைந்துகுடையுமால். (30)

பிறைபரந்தபல்லும்வெண்பதாகையோடுபிச்சமுந்
துறைபரந்தகவரியுந்துவண்டுவெண்டுகிண்டவேய்ந்
தறைபரந்ததும்பையுமரத்தவண்ணமாகலாற்
குறைபரந்தரக்கிமாரயிர்ப்பர்தங்கள்கொழுநரை. (31)

சிவந்தபோர்வைபோர்த்துவீரதேவிவாவிமுழ்கல்போ
ளிவந்தசோரியாறுபாயநிறைவுபெற்றதறைகட
லுவந்தகூளிகாகசேனமூணருந்துபந்தியிற்
கவந்தகோடிதக்கன்வேள்விகாய்ந்துளானிற்பாய்ந்தவே. (32)

இனையவாறுதன்பதாதியிறுபட்டொழிந்ததைத்
துனையநோக்கியமரரைத்தொலைத்தகாலநேமியும்
வனைதுழாயலங்கலானைவல்லைசென்றுமுடுகினான்
முனையவீர்ங்களிற்றைவெய்யமுடறுடர்ந்தவாறுபோல். (33)

நிறங்குலாயவூழிகாலநீலமேகமேழும்வந்
திறங்குகுன்றமென்றுபுள்ளினேந்தன்மீதுபோந்தமால்
கறங்குபோல்விரைந்துதேர்கடாய்விடாதகள்வனை
யறங்கொதித்ததென்னநெஞ்சழன்றுபின்றுரத்தினான். (34)

வேலையேழுமலைகளேழுமேலகீழவாகிய
ஞாலமேழுமதலமேழுநடுநடுங்கியதிரவு
மாலைகாலைதிசைபிறழ்ந்துகதிர்கள்வீதிமறியவுங்
காலநேமியைத்துரந்துபடையெலாங்கடிந்தனன். (35)

வரம்படைத்தபிரமனாதிவானுளோர்கள்படையெலா
முரம்படைத்தசிலையில்வைத்துமிழ்ந்துமிழ்ந்துசகுவனுங்
சரம்படைத்தவிஞ்சையன்றுகாட்டியண்டமோட்டினும்
புரம்படைத்ததேவர்பாடிவென்றுகின்றுபோர்செய்தான். (36)

வேறு.

ஆயதோர்காலமாலுமாயிரம்பொறிப்பற்சூழ்ந்து
மாயவாளரக்கரென்னும்வல்லிருடுரந்துகாலத்
தீயுலாமிரவியன்னதெய்வமாநேமிதன்னை
யேயெனுமுன்னமோராயிரமுறைசுழற்றிவிட்டான். (37)

வலம்படத்திரிந்துவீசும்வான்படைப்பரிதியோடிச்
சலம்படுத்தவர்கோமான்சிரத்தினைத்தடிந்துவீழ்த்தக்
குலம்படுங்கடுங்காறூர்த்தக்கொடுமுடிதனைமுன்றள்ளி
நிலம்படத்தானுஞ்சாய்ந்தநீலமால்வரைபோல்வீழ்ந்தான். (38)

தண்டத்தின்றனிமுத்தேவர்தம்மையுநடுக்கங்கண்ட
வெண்டத்துநிருதர்க்காய்ந்துமிறையும்வாய்மடியாநேமி
யண்டத்துமரவங்கேட்பவிரிந்துமக்காலநேமி
கண்டத்தின்கடினத்தன்னாற்கல்லெனத்தெறித்ததன்றே. (39)

விடையினன்சூலவேலும்விண்ணுளான்குலிசவேலுந்
தொடையுலாங்கடம்பன்வேலுங்காலன்கைத்தோலாத்தண்டு
மடைவதோருவகைமுந்தவச்சம்பின்னுந்தவாழிப்
படையிறுமென்றால்வஞ்சன்றவத்தினும்பரிசொன்றுண்டோ. (40)

வரைசிறகரிந்தோனாதிவானவர்யாருஞான
வுரைதெரிமுனிவர்தாமுமுய்ந்தனமுயிர்பெற்றென்னு
விரைசெலுங்கடியநேமிவிண்டொடைந்துக்கவாற்றாற்
றரையதுதனக்குநாமநயிமிசத்தலமாமென்றார். (41)

வேறு.

திகிரிவீழிடஞ்சக்கரதீர்த்தமாய்ப்
பகருவார்சிதிக்கோன்பயில்சோலைபோ
லகலம்வாய்த்தலிலந்தவனத்தின்பே
ரிகழில்சித்திரத்தேர்வனமென்பரே. (42)

அத்தலத்திடையாழிதரித்தமா
ணித்தமாதவர்போற்றநிலாவுவான்
வித்தகன்பின்வெளிவந்துவிண்ணுளோர்
சித்தர்காந்தர்ப்பர்சாரணர்சேவிப்ப. (43)

வனமதைப்பண்டொருவிமருவிய
தனதட்டாங்கவிமானத்தைச்சார்ந்தனன்
புனிதத்தேவர்கடம்பதிபுக்கினர்
முனிவர்க்கென்றுமுனைப்பயந்தீர்ந்ததே. (44)

இன்னகேத்திரமான்மியமிப்படி
முன்னநாரதன்சொன்னமுறைசொல
வன்னகேட்குஞ்சவுனகராதியோர்
நன்னரோகைகொண்டாநந்தநண்ணினர். (45)

அந்தமாவனத்தெய்தலுமச்சமற்
றுய்ந்துமாதவரென்றுமுறைந்தனர்
சிந்தைசெய்குவதியானுமுய்ஞ்சித்தியாம்
வந்ததன்கண்வதிந்தமனிதர்க்கே. (46)

குருவிருந்ததுறையதுகூர்மனம்
பருகுமின்பம்பயப்பதுதாய்த்தின
முருகுலாயதுழாய்மணிமோலியைப்
பிருகுவாதிப்பெரியோர்பரவினர். (47)

அனையசக்கரதீர்த்தத்தருந்தவர்
வினைகடீர்ந்தனர்காண்டலுமீண்டொரு
சனனமின்றித்தனிக்கதிபுக்குவா
ரினியுரைப்பதென்மூழ்கினர்க்கின்பமே. (48)

ஆடியாதியமாதமோர்நான்கதிற்
றேடியாற்றவத்தீர்த்தமதாடுவோ
ரீடில்வாசிமகப்பயனெய்திமேற்
கோடிபாவக்குழுவுமொழிப்பரால். (49)

மதிகொண்மாசிமகநாட்டுவாதசி
யுதயம்வெள்ளியமாவாசியுள்பட
நிதமுமத்தடநீர்குடைந்தார்க்கெலாம்
பதகம்போம்விண்பெத்தியுஞ்சேருமால். (50)

இரண்டாவது: காலநேமிவதைப்படலம் முற்றும்.

திரேதகாண்டம் முற்றும்.

ஆகக்கவி—404.

துவாபரகாண்டம்.

முதலாவது:

அத்திகிரிப்படலம்.

காலநேமிவதைக்கதையீதெனச்
சீலனேதுந்திறமிதுசெப்பினு
மாலவர்தப்புலத்தியன்வந்தித்துக்
கோளும்யானைமலைக்கதைகூறுவாம். (1)

வேறு.

அடிகேணீயித்தலத்தின்விசிட்டமனைத்தையும்புகன்று
யடியேமுமிகக்களித்தோமருட்பெரியாய்மாயோசி
வடிவாருன்முகசமலத்தொழுகுமுரைத்தேம்பிழியை
வாய்தெவிட்டிநிறைக்கின்றேம்வையகத்தில்யாமன்றே

மிடிதீருமருட்செல்வரையமிலேமும்மலத்தின்
வெம்மையினாற்சூடுண்டவினையேங்கடமைப்பிழைக்கும்
படியாயிக்கதையமிர்திற்படிவிப்பாயெனவுரைத்த
படிவர்தமைவியாதமுனிபார்த்திவைகட்டுரைக்கின்றான். (2)

வம்மின்கண.மரங்காளுவந்தனன்மாதவன்றலத்தின்
வைபவத்திலெவைகேட்கமதிக்கின்றீர்சிரத்தையுடன்
பொம்மென்றோர்தரிப்பாகவிணுப்பபெப்பீர்வினவுமிச்சை
புகல்வீரென்றலுமதுராபுரிக்குவடகிழக்காக
லம்மென்றதீர்த்தமென்னவதிசயங்களென்னவெமக்
கறிவிப்பாயெனச்சவுனகாதியர்கேட்டலுமுனியுஞ்
சம்மென்றமதியுணர்வுகேள்வியெம்மாத்திரமுளதத்
சகுதிதனர்களவாகச்சாற்றுகின்றேனெனப்புகல்வான். (3)

வேறு.

மதிமண்டிலமளவுந்தொடவளருங்கரிவரையின்
சதிருந்திருநரசிங்கன தகையுந்தெளிவுறவே
புதுமன்றொடைமதுவின்சுவைபொழியுங்குரவிசையாழ்
முதுவன்பவவினைவிண்டிடமுனம்விண்டதுமொழிகேன். (4)

முடக்குந்திரையெறிபொன்புரண்முதுநீர்மலிவையை
வடக்கின்கரைநடக்குங்கடையிருகூப்பிவெழியிற்
றுடக்குங்கடிகையுமைந்தெனத்துளவோனமர்கூடற்
கிடக்குஞ்சினகரத்தின்வடகிழக்கியோசனையரைக்குள். (5)

கொந்திற்செறிகமுகங்குலைகதலிக்குலைகுலையச்
சிந்திக்கறிநறுமென்குலைசிதறிக்கறித்துதறி
மந்திக்குலம்வாய்விட்டிடக்கவென்மதுப்பிழியுந்
தந்திக்கிரியென்றோர்கிரிதண்டாதவன்றுண்டால், (6)

தாவுஞ்சிறையளிபம்பியதளபந்தியுநறுமென்
பூவுங்குளிர்நிழலும்பயில்புள்ளுங்குடிகொள்ளுங்
காவுந்தழ்ழ்சிறுதென்றலுங்கனிப்பாலையுஞ்சினைத்தே
மாவும்பலவினமும்பலவனமும்பொலிவனவே, (7)

மருவித்துறவினர்மங்கையர்மகிழ்ந்தாடவும்புகுந்தே
கருவித்துறுகல்லின்றலைகல்லென்றொலிமண்டி
யருவித்துறையெங்கும்பரந்தாரங்களையுருட்டித்
தருவித்தரைகிழியத்தரைசுழியத்தரிவிமொல், (8)

அக்குன்றிடையொருசாருபவனவாச்சிரமத்தின்
மிக்கோன்றியதொருபொய்கையின்கரைமேவிவியப்பா
யொக்குந்தவநன்கிற்செய்துமுனிரோமசனுறைவான்
பக்கம்பெறும்யோகத்தொழில்பாவித்தனன்பயின்றே. (9)

இறும்பூதொடுமெதிர்தோன்றிடவிறும்பிற்சுடரெரிபோ
லுறும்பார்வைகள்பிறழக்கனவிறைப்பப்பயமுறைப்பப்
பெறும்பூழையினரசிங்கனைப்பெரிதும்வெளிப்படுத்தா
னறும்பூமழைபொழிந்தாசிகண்மொழிந்தார்தருநாட்டோர். (10)

வேறு.

தரணியுமிமையவர்தமதுலகுந்தனியொருகுடைதனிலரசுபுரிந்
தரணியினனவிடுமவிமுதல்கொண்டருமறைமுதன்மொழிதனதெனவுந்
திரணிருதரையடிசுரர்தொழவுந்திரிசெய்துமகனொடுமிகவிகல்பொங்
கிரணியனுரமிருபிளவுபிளந்தெறிகுடர்தொடையெனவிடுதலினும். (11)

நரவரிசினமதுதணிவிலதாய்நகைபுகைதிகையெழமிகுபகையாஞ்
சரபமதனைவழிதடவுதலுஞ்சதுமுகன்மகபதிமுதலிமையோர்
வரவுறுசரபவுநரவரிமேல்வருகெனவிரைவொடுபொருகெனமுன்
றெரிதரவிடுதலுமிருவர்களுஞ்சினவினர்வினவினர்புயவலியே. (12)

வம்புளசிரமதுபிரமனுமாய்வளரிருவிழிகளுமதிகதிராய்ப்
பம்பியதருமனுமகபதியும்பாலர்களெண்மருமடிவடிவாய்
நம்புமுருத்திரனுயிர்வடிவாய்நவிலுமிவ்வுருவொடுசலவிவருஞ்
செம்புலியெதிர்பொருநரவரியுந்தெறுகனலெனவருசினம்வளரா, (13)

கனகனையடுதிறனுதியுகிரின்கரமதிலெறிசெய்துகடிதெறியக்
குனிசிலையிரணியகசிபுவொடுங்கொலைபொருதவனெவனவன்வலியிற்
றனியொருசிரமகவெனமெவியுந்தகையினனிவனெனவுறுசரப
நனிபடுபுவியிடைதவறிவிழுந்தலறியதுடலுயிர்நலிபடவே, (14)

இடியெனவிலமொடுபிலமுழுதுமெழுகனமுமொருபதுதிசையு
வெடிபடவுரவொலிதனிலெவரும்வெருவரவரியொடுபொருதுமிவ்வா
றுடைபடுசரபமதியல்புதெரிந்தொருவரொடொருவர்கணிலையினிலா
தடலிமையவர்திசைதிசையொளிவாரவரவருயிர்தலையளிசெய்யவே, (15)

வேறு.

பிரகலாதனும்பெயர்ப்பெருந்தகை
பரவியேத்தலும்படிபுரந்ததோ
ரரிசினந்தணிந்தருள்புரிந்தனன்
றெரியிலன்பரேதெய்வமென்பரே. (16)